Micro Orien. Hebr. 880/20

MS 26

גנת אגוז *Ginat Egoz* by Joseph Gilkatilla.

LC Hebr. Ms 26 (Micro Orien. Hebr 880/20)

[7], 266, [4] ff. Paper. 20 x 13.5 cm. 16th cent. Italian semi-cursive script.

גנת אגוז *Ginat Egoz*, kabbalistic treatise by Joseph Gilkatilla.

Owners (f. [1]r): Samuel Nizza זה הספר אשר חנן אלקי את עבדו שמואל ניצה יצ״ו; Emilio e fratte[?] · Niz[za] in Torino.
Deinard 1914.

THE LIBRARY OF CONGRESS
PHOTODUPLICATION SERVICE
WASHINGTON, D. C. 20540

[2]

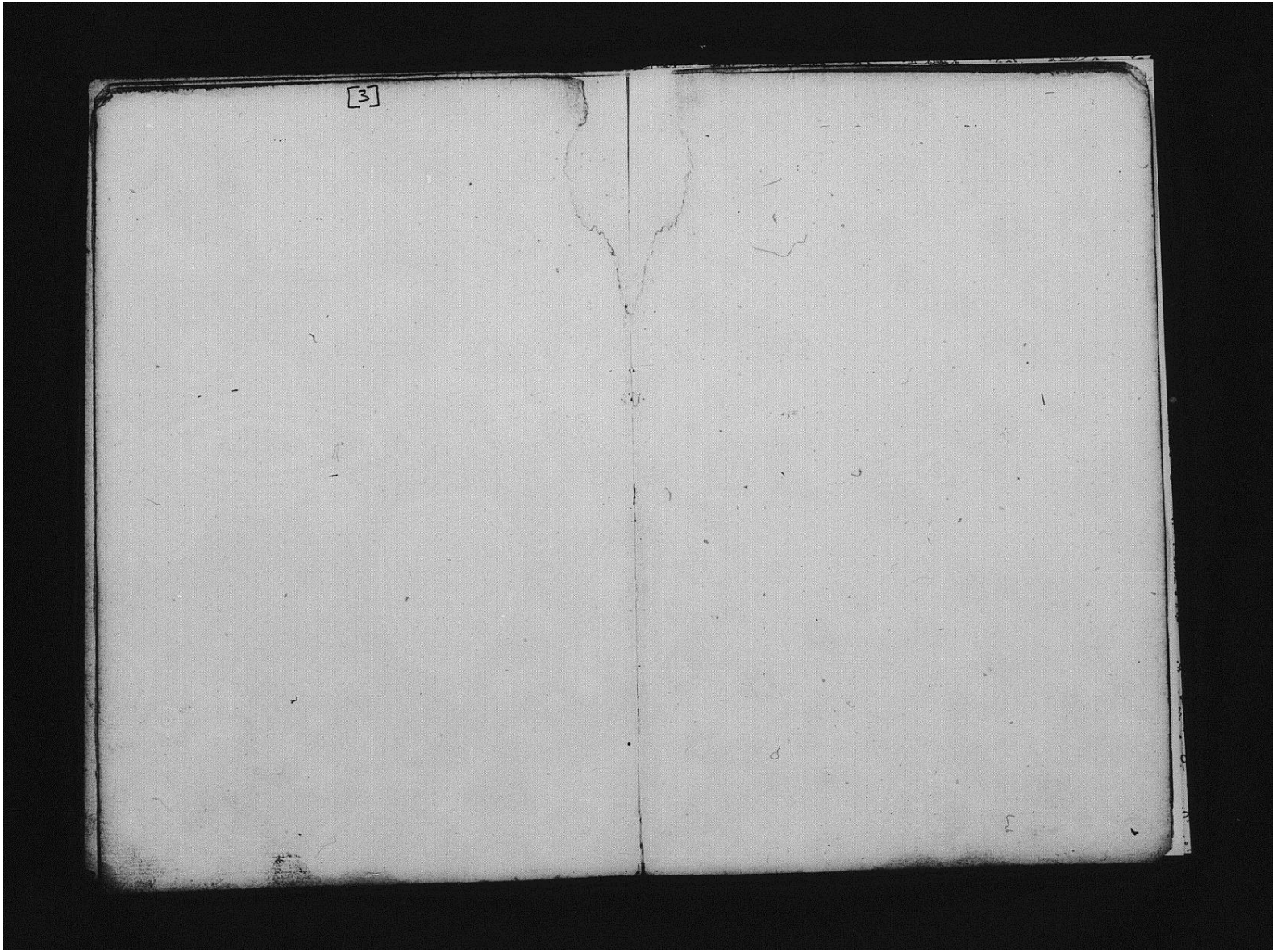
[3]

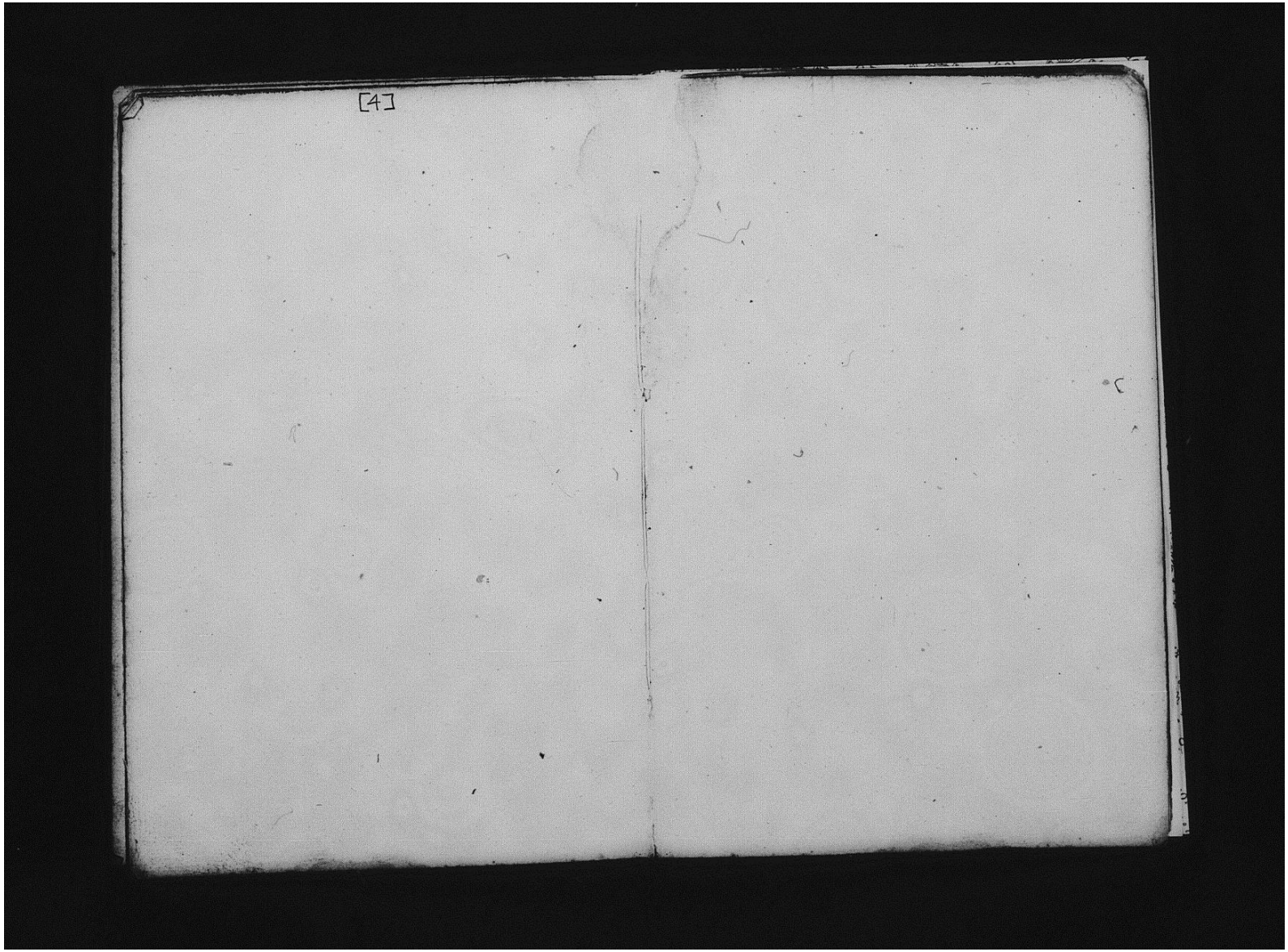
[4]

[5]

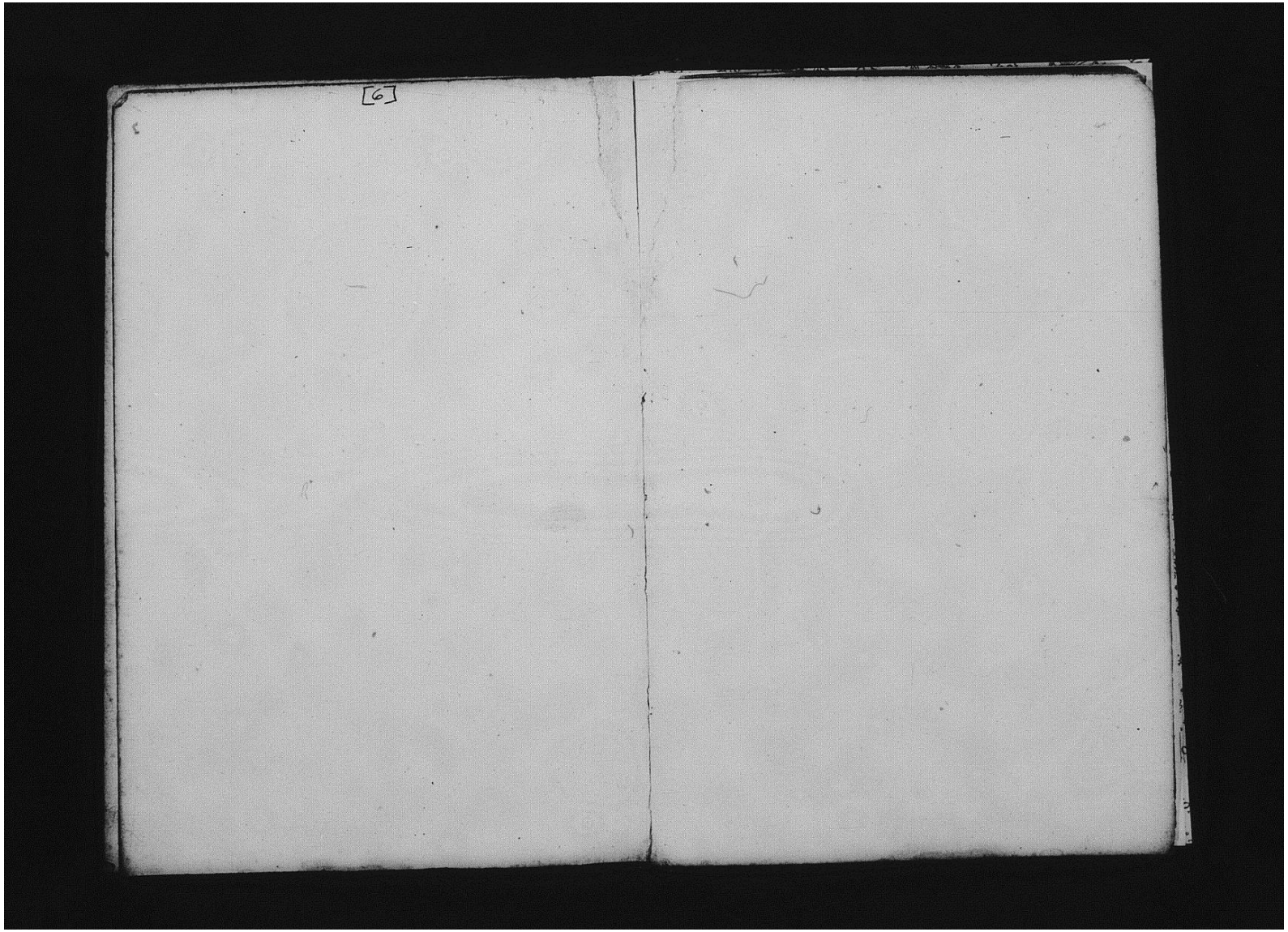

659

E Milliec Hzhe Mo

XVII - ציון

E 3

ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן ד'

תמורה

ד"ה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ידוע מ"ש בזוהר הקדוש, שבת הוא בחינת יום המיוחד, שכל הימים נמשכים ממנו, ונקראים על שמו, כמו שכתוב בתורה, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ולא כתיב יום ראשון, כי כל הימים נמשכים משבת, ונקראים על שמו, ועל כן נקרא שבת בשם יום אחד, כי כל הימים נמשכים ממנו

החלק הראשון משער השוא. משנ"ו

ה

משער השוא. משנ"ו

החלק הראשון

משער הרביעי

משער השלישי

משער השני

משער הראשון

החלק השלישי

החלק השני

החלק הראשון

ראה

השער השלישי

השער הרביעי

השער החמשי

השער הששי

השער הראשון

החלק השלישי

השער השני

השער הראשון

החלק הראשון

החלק הראשון

השער הראשון

דרך ארצי

ꝯ

ד

ב

ישראל השלישי

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי כל המקרא מקום שנאמר בו אם לא תשמרו לי ואין לו הפסק אלא אחד הרי זה מבטל את התורה ואין לו עונש אלא אחד שנאמר לעת לעשות לה' הפרו תורתך ואין לו תורה אלא אחד שנאמר ויאמר ה' אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל ואין לו שכר אלא אחד שנאמר ויהי שם עם ה' ארבעים יום ואין לו מתן תורה אלא אחד שנאמר ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני ואין לו ירושה אלא אחד שנאמר מורשה קהלת יעקב ואין לו נחלה אלא אחד שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ואין לו שבח אלא אחד שנאמר ותהי שם לגוי גדול עצום ורב ואין לו גדולה אלא אחד שנאמר ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום ואין לו שמחה אלא אחד שנאמר ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ואין לו עבודה אלא אחד שנאמר ועבדתם את ה' אלהיכם ואין לו תפלה אלא אחד שנאמר ויהי כשמעו את כל הדברים האלה ואין לו תחנונים אלא אחד שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך ואין לו בקשה אלא אחד שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך ואין לו מצוה אלא אחד שנאמר ויהי כי תבואו אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ואין לו ברכה אלא אחד שנאמר את הברכה על הר גריזים ואין לו קללה אלא אחד שנאמר את הקללה על הר עיבל ואין לו עונש אלא אחד שנאמר כי לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל ואין לו ברית אלא אחד שנאמר אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב ואין לו ירושה אלא אחד שנאמר ויתנה לו ולזרעו אחריו ואין לו מלכות אלא אחד שנאמר ולא יהיה לבני ישראל מלך ואין לו כהונה אלא אחד שנאמר ולא יהיה לבני ישראל כהן ואין לו מלחמה אלא אחד שנאמר כי ה' אלהיכם הולך עמכם להלחם לכם ואין לו שלום אלא אחד שנאמר ואם שלום תענך ואין לו ברכת כהנים אלא אחד שנאמר כה תברכו את בני ישראל ואין לו ברכת שלום אלא אחד שנאמר ה' יברך את עמו בשלום

ר

השער הרביעי

ויגלו אנשי כתי ועזה ואשדוד ואשקלון ויתרו פלשתים שארית
הדבר הזה הלא כתוב על ספר דברי הימים לנתן הנביא ולגד
החוזה ועל יחוסם עם עזיהו מלך יהודה והנה כתובים על
ספר המלכים לישראל ויהודה ויחזקיהו אחיו ישב תחתיו
בשנת שלש לשלמנאסר מלך אשור ויבן את המצודות ואת
החומות ואת המגדלות ואת הבתים ואת הכלים ואת המכמרות
ויחזק את המלוא בעיר דוד ויעש שלחות ומאגרים למים
ויבן את הבריחים ויעש מלחמות ויסכרו את כל מעינות
ואת הנחל הזורם בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור
ומצאו מים הרבה ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה
ויעלה על המגדלות וחומה אחרת בנה מבחוץ ויחזק את
המלוא דוד עיר ויעש נשק ומגנים הרבה ויתן שרי מלחמות
על העם ויקבצם אליו אל רחבת שער העיר וידבר על לבם
לאמר אמיצים ורחבי לב אל תיראו ואל תחתו מפני מלך
אשור ומפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רבים מעמו
ויחזק יהוה אלהינו אתנו למלחמנו ויתפלל חזקיהו המלך
ונביא ישעיהו בן אמוץ ויזעקו השמים ויעש יהוה מלאך
וישמד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב
בבשת פניו לארצו ויבא בית אלהיו ומיוצאי מעיו הפילוהו
שם בחרב ויושע יהוה את חזקיהו ואת יושבי ירושלם
מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל ויינחם מסביב ורבים
מביאים מנחה ליהוה לירושלם וכלים יקרים ליחזקיהו
מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים מאחרי כן ובימיו חלה
חזקיהו למות ויתפלל אל יהוה ויענהו ויתן לו מופת
ולא כגמול עליו השיב כי רם לבבו ויהי קצף עליו ועל
יהודה וירושלם ויתכנע חזקיהו ברום לבבו הוא ויושבי
ירושלם ולא באו עליהם בימי חזקיהו ויהי לחזקיהו עושר
וכבוד רב מאד ואוצרות לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשם
ולמגן ולכל כלי חמדה ולמסכנות לתבואת דגן ותירוש
ויצהר ולרפתות לכל בהמה ובהמה ולעדרים לאורות
ולעיירות קנין צאן ובקר לרבים כי האלהים הרכוש לו
רכוש רב מאד וחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון
ויישרם למטה מערבה לעיר דוד ויצלח חזקיהו בכל
מעשיו ואף בדבר מלכי בבל השלחים אליו לדרוש על
המופת אשר היה בארץ ויעזבהו האלהים לנסתו לדעת את
כל אשר בלבבו ויעש חזקיהו הרע בעיני יהוה וישלם
גמול כגמולו ויקצוף יהוה עליו ועל בניו ועל ירושלם
ויתן יהוה בלבו לשלח אל מרודך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים וזהב ומנחה ויבא אליו ויגד לו את כל אשר
בבית נכאתו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר
אשר לא הראה חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו ויבא ישעיהו
הנביא אל חזקיהו המלך ויאמר לו מה אמרו האנשים
האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו ממרחק באו אלי
מבבל ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר
בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתי אותו באוצרותי
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות הנה
ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד
היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה וממך יצאו
בניך אשר יולידו ולקחו וסריסים יהיו בהיכל מלך בבל
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר הלא טוב כי יהיה שלום ואמת בימי ויתר דברי
חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה
והבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישכב חזקיהו עם אבותיו וימלך מנשה בנו
תחתיו בן שתים עשרה שנה מלך ויחי בירושלם חמשים
ושתים שנה ושם אמו חפצי בה ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל וישב
ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות
לבעלים ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים ויעבדם ויבן מזבחות בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים את שמי ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה ויעבר את בנו באש ויעונן
וינחש ויעש אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר
יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר
בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם ולא
אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי
לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל
התורה אשר צוה אותם עבדי משה ולא שמעו ויתעם מנשה
לעשות הרע מגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר יען אשר עשה
מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו
האמרי אשר לפניו ויחט גם את יהודה בגלוליו לכן כה
אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם
ויהודה אשר כל שומעיה תצלינה שתי אזניו ונטיתי על
ירושלם את קו שומרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה ונטשתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה
לכל אויביהם כי הרעו בעיני ויהי לי לכעס מיום צאת
אבותם ועד היום הזה וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד
עד אשר מלא את ירושלם מפה אל פה מלבד חטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישכב מנשה עם אבותיו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו בן
עשרים ושתים שנה מלך ושתי שנים מלך בירושלם ושם
אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל הדרך אשר הלך אביו
ויעבד את הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם ויעזוב
את יהוה אלהי אבותיו ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו עבדי
אמון עליו וימיתו את המלך בביתו ויכו עם הארץ את כל
הקושרים על המלך המית עם הארץ וימליכו את יאשיהו בנו
תחתיו בשמונה שנה מלך ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאל ובשנת שמנה
למלכו בעודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשנת
שתים עשרה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות
והאשרים והפסלים והמסכות ויתצו לפניו את מזבחות
הבעלים והחמנים אשר למעלה מהם גדע ואת האשרים
ואת הפסלים והמסכות שבר והדק ויזרה על פני קברי
הזובחים להם ושרפ עצמות כהניהם על מזבחותם ויטהר
את יהודה וירושלם בערי מנשה ואפרים ושמעון ועד
נפתלי בחרבותם סביב ויתץ את המזבחות ואת האשרים
ואת הפסלים כתת עד דק ואת כל החמנים גדע בכל ארץ
ישראל וישב לירושלם בשנת שמנה עשרה למלכו לטהר את
הארץ ואת הבית ויתץ את מזבח יהוה ואת הבית שלח את
שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז
המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו ויתמו את הכסף המובא
בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין ואל יושבי ירושלם
ויתנו אל יד עשי המלאכה הממונים בבית יהוה ויתנו
אותו עושי המלאכה העושים בבית יהוה לחזק ולרפא הבית
נתנו לחרשים ולבנים ולקנות אבן מחצב ועצי מחברות
ולקרות לבתים אשר החריבו מלכי יהודה והאנשים לא
הפקידו עליהם את הכסף המובא על ידם כי באמונה הם
עושים והלוים לכל עושה מלאכה בעבודה וכן לסופרים
ולשוטרים ולשוערים ולקנות עצי ואבני מחצב לחזק את
הבית ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו
הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה ויען חלקיהו ויאמר
אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו
את הספר אל שפן ויקרא שפן את הספר לפני המלך ויגד
שפן למלך לאמר כל אשר נתנו ביד עבדיך עשו ויתכו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו ביד הפקדים ביד עושי
המלאכה ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך ויהי כשמוע המלך את
דברי התורה ויקרע את בגדיו ויצו את חלקיהו ואת אחיקם
בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה
עבד המלך לאמר לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר
בישראל וביהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה
חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את
דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה ויעש חלקיהו
וגו׳ ויקרא שפן בו לפני המלך ויגד שפן למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך ויהי
כשמוע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו ויצו את
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר לכו דרשו את יהוה
בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר הנמצא
הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו
אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה

ולא יהיה לו שום חלק בכל הנחלה ההיא כי אם בעד
מה שיתן לו אחיו מרצונם הטוב. ואם יהיה לאחד
מהאחים בן או בת מאשה אחרת שנשא אחר מות
אביהם הנה הבן או הבת ההם יהיו שותפים עם
האחים בנחלה ההיא כאחד מהם

ותשמרו את כל מצותי ועשיתם אותם אני יי׳ מקדשכם
אני יי׳ אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי׳ ודבר משה אל בני ישראל ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יי׳ לעשות
אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון ליי׳ כל העושה בו מלאכה יומת לא תבערו אש
בכל משבתיכם ביום השבת וידבר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יי׳ לאמר קחו מאתכם תרומה ליי׳
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי׳ זהב וכסף ונחשת ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן ובכל אשר
יבא לב כל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי׳
את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמודיו ואת אדניו ואת הארון ואת בדיו
את הכפרת ואת פרכת המסך את השלחן ואת בדיו ואת כל
כליו ואת לחם הפנים ואת המנורה למאור ואת נרתיה ואת
שבעת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כיורו ואת כנו את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו
ואת מסך השער לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ויקחו כל עדת בני ישראל
את משה ויאמרו אליו ראינו את כל אשר עשה יי׳ את משה
כן עשו בני ישראל את כל העבדה ויראו משה את כל המלאכה
והנה עשו אותה כאשר צוה יי׳ כן עשו ויברך אותם משה
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי׳ בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש וארג עשי
כל מלאכה וחשבי מחשבות ויעשו בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן יי׳ חכמה בהם ותבונה להדע לדעת לעשות
את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי׳ ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי׳
חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה
לעשתה ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל
מלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי׳ לעשות אתה
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו
עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא ודי המלאכה
היתה לכל המלאכה לעשות אתה והותר עשה את כל המלאכה
ויעש בצלאל את המשכן יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם עשרה יריעות
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות חמש יריעות חברת יריעה
אל יריעה ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה
בחברת השנית ויעש חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת
השנית מקבילת הלולאת איש אל אחתו ויעש חמשים קרסי
זהב ויחבר את היריעת איש אל אחיו בקרסים ותהי המשכן
אחד ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי יריעת עשה
אתם ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת לעשתי יריעת חמש יריעות לבד
ושש יריעות לבד ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצה בחברת השנית וחמשים לולאת על שפת היריעה
הקצה בחברת השנית ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
האהל להיות אחד ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים למעלה ויעש את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים ארך הקרש עשר באמות ורחב הקרש אמה
וחצי אמה אחת לקרש שתי ידות אחת ערכת לקרש אחד
כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה ויעש ארבעים אדני כסף תחת עשרים
הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשרים קרש וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
אל הטבעת אחת כן היה לשניהם למקצעות יהיו ושמנה
קרשים והם אדניהם כסף שש עשרה אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ויעש בריחם עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת וחמשה בריחים לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים
ימה ויעש את הבריח התיכן בוד בקרשים מקצה אל קצה
ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה ואת עמודיה
ארבעה ויצק להם ארבעה אדני כסף ויעש וי לפתח האהל
מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועמודיהם
חמשה ווים להם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם
נחשת ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב ויצק לו ארבע טבעת
זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב
ויבא את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון
בהם ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות
הכפרת מקשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו ויהי הכרובים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחמשה קמתו
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעת
זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ויעש את כליו
אשר על שלחנו את קעריתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת
מכסיו אשר יסך בהם ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה
את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו
ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד
ושלשה קני מנורה מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה ובמנורה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה מעשה כפתריהם וקניהם
מקשה אחד כלה זהב טהור ויעש את נרתיה שבעה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור ככר זהב עשה אתה ואת
כל כליה ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קמתו ויהי ממנו קרנתיו
ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו
ויעש לו זר זהב סביב ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שתי יריכתיו יעשה על שני צדיו
והיו בתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב ויתן את המזבח על כלי אשר יכסה
בו את הארון על הכפרת אשר על העדת ויקטר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה קטרת
תמיד לפני יי׳ לדרתיכם ויעל עליה את הקטרת ואת העלה
ואת המנחה ויכפר בעדו ויעש את שמן המשחה קדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה רקח כן עשה בצלאל ויעש את
מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
רבוע יהיה ושלש אמות קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו
מן המזבח ויצף אתו נחשת ויעש את כל כלי המזבח את
הדשן ואת היעים ואת המזרקות את המזלגות ואת המחתות
את כל כליו עשה נחשת ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת
תחת כרכבו מלמטה עד חציו ויצק ארבע טבעת על ארבע
קצות המכבר הנחשת בתים לבדים ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת ויבא את הבדים בטבעת על צלעות המזבח
לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן
עשו ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד ויעש את החצר לפאת נגבה
תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף ולפאת צפון
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם
וחשקיהם כסף ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף ולפאת קדמה מזרחה
חמשים באמה קלעים חמשה עשר עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה וויהם וחשקיהם כסף ולשער החצר מסך מעשה רקם
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשרים באמה ארך
וקומה ברחב חמש באמות מדה אחת לעמודיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וחשקיהם וחפוי ראשיהם
כסף ושתי עמודיהם מחשקים כסף וכל יתדת המשכן ושל
החצר סביב נחשת ואלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן
ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר
צוה יי׳ את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש כל הזהב
העשוי במלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע
עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני
הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן
ומן האלף ושבע מאות ושבעים ושלשה עשה וויהם לעמודים
וצפה ראשיהם וחשקיהם אתם ויהי נחשת התנופה שבעים
ככר ואלפים וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני פתח אהל
מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
כלי המזבח ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת
כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב ואת פתיליהם
ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי׳
את משה ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מקשה עשו את הזהב פתילי לטוות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך התולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר ויחבר ובצת אפדתו
אשר עליו ממנו כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו את אבני השהם
מסבות מלאת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל
ויתן אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יי׳ את משה ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד
עשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשו אתו
רבוע כפול זרת ארכו וזרת רחבו כפול ויפלו עליו מלאת
אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה ובקת טור הראשון
ואבן השנית נפך ספיר ויהלם טור השלישי לשם שבו ואחלמה
טור הרביעי תרשיש שהם ויעדה מסבות מלאת זהב בתפלתם
והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו לשנים עשר השבטים ויעשו על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור ויעשו שתי משבצות זהב
ושני טבעת זהב ויתן את שני הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן
ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות ויתנו
על כתפת האפד מלמול פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישם
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית
ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפת האפד מלמטה
מלפני פניו אל מול חברתו מלמעלה מחשב האפד ויקשרו
את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על
חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יי׳ את
משה ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת ופי המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ועשו על שולי
המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ופעמני
זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל
סביב בתוך הרמנים פעמן וזר פעמן וזר על שולי המעיל
סביב לשרת כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו כתנת שש מעשה
ארג לאהרן ולבניו ואת המצנפת שש ואת פארי הגבעת שש
ואת מכנסי הבד שש משזר ואבנט שש משזר ורקמה תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם כאשר צוה יי׳
את משה ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליי׳ וישימו אתו על פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה ותכל
כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יי׳ את משה כן עשו ויביאו את המשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת התחשים
ואת פרכת המסך ואת ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת
ואת השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת המנורה
הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת שמן
המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח הנחשת ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו ואת כיורו ואת כנו את קלעי
החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את
יתדתיו ואת מיתריו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן ויקחו כל עדת בני ישראל
את משה ויאמרו אליו ראינו את כל אשר עשה יי׳ את משה
כן עשו בני ישראל את כל העבדה ויראו משה את כל המלאכה
והנה עשו אותה כאשר צוה יי׳ כן עשו ויברך אותם משה
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי׳ בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש וארג עשי
כל מלאכה וחשבי מחשבות ויעשו בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן יי׳ חכמה בהם ותבונה להדע לדעת לעשות
את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי׳ ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי׳
חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה
לעשתה ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל
מלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי׳ לעשות אתה
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו
עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא ודי המלאכה
היתה לכל המלאכה לעשות אתה והותר עשה את כל המלאכה
ויעש בצלאל את המשכן יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם עשרה יריעות
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות חמש יריעות חברת יריעה
אל יריעה ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה
בחברת השנית ויעש חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת
השנית מקבילת הלולאת איש אל אחתו ויעש חמשים קרסי
זהב ויחבר את היריעת איש אל אחיו בקרסים ותהי המשכן
אחד ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי יריעת עשה
אתם ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת לעשתי יריעת חמש יריעות לבד
ושש יריעות לבד ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצה בחברת השנית וחמשים לולאת על שפת היריעה
הקצה בחברת השנית ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
האהל להיות אחד ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים למעלה ויעש את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים ארך הקרש עשר באמות ורחב הקרש אמה
וחצי אמה אחת לקרש שתי ידות אחת ערכת לקרש אחד
כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה ויעש ארבעים אדני כסף תחת עשרים
הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשרים קרש וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
אל הטבעת אחת כן היה לשניהם למקצעות יהיו ושמנה
קרשים והם אדניהם כסף שש עשרה אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ויעש בריחם עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת וחמשה בריחים לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים
ימה ויעש את הבריח התיכן בוד בקרשים מקצה אל קצה
ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה ואת עמודיה
ארבעה ויצק להם ארבעה אדני כסף ויעש וי לפתח האהל
מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועמודיהם
חמשה ווים להם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם
נחשת ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב ויצק לו ארבע טבעת
זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב
ויבא את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון
בהם ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות
הכפרת מקשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו ויהי הכרובים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחמשה קמתו
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעת
זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ויעש את כליו
אשר על שלחנו את קעריתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת
מכסיו אשר יסך בהם ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה
את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו
ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד
ושלשה קני מנורה מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה ובמנורה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה מעשה כפתריהם וקניהם
מקשה אחד כלה זהב טהור ויעש את נרתיה שבעה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור ככר זהב עשה אתה ואת
כל כליה ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קמתו ויהי ממנו קרנתיו
ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו
ויעש לו זר זהב סביב ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שתי יריכתיו יעשה על שני צדיו
והיו בתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב ויתן את המזבח על כלי אשר יכסה
בו את הארון על הכפרת אשר על העדת ויקטר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה קטרת
תמיד לפני יי׳ לדרתיכם ויעל עליה את הקטרת ואת העלה
ואת המנחה ויכפר בעדו ויעש את שמן המשחה קדש ואת
קטרת הסמים טהור מעשה רקח כן עשה בצלאל ויעש את
מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
רבוע יהיה ושלש אמות קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו
מן המזבח ויצף אתו נחשת ויעש את כל כלי המזבח את
הדשן ואת היעים ואת המזרקות את המזלגות ואת המחתות
את כל כליו עשה נחשת ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת
תחת כרכבו מלמטה עד חציו ויצק ארבע טבעת על ארבע
קצות המכבר הנחשת בתים לבדים ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת ויבא את הבדים בטבעת על צלעות המזבח
לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן
עשו ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד ויעש את החצר לפאת נגבה
תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף ולפאת צפון
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם
וחשקיהם כסף ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף ולפאת קדמה מזרחה
חמשים באמה קלעים חמשה עשר עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה וויהם וחשקיהם כסף ולשער החצר מסך מעשה רקם
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשרים באמה ארך
וקומה ברחב חמש באמות מדה אחת לעמודיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וחשקיהם וחפוי ראשיהם
כסף ושתי עמודיהם מחשקים כסף וכל יתדת המשכן ושל
החצר סביב נחשת ואלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן
ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר
צוה יי׳ את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש כל הזהב
העשוי במלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע
עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני
הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן
ומן האלף ושבע מאות ושבעים ושלשה עשה וויהם לעמודים
וצפה ראשיהם וחשקיהם אתם ויהי נחשת התנופה שבעים
ככר ואלפים וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני פתח אהל
מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
כלי המזבח ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת
כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב ואת פתיליהם
ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי׳
את משה ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מקשה עשו את הזהב פתילי לטוות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך התולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר ויחבר ובצת אפדתו
אשר עליו ממנו כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו את אבני השהם
מסבות מלאת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל
ויתן אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יי׳ את משה ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד
עשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשו אתו
רבוע כפול זרת ארכו וזרת רחבו כפול ויפלו עליו מלאת
אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה ובקת טור הראשון
ואבן השנית נפך ספיר ויהלם טור השלישי לשם שבו ואחלמה
טור הרביעי תרשיש שהם ויעדה מסבות מלאת זהב בתפלתם
והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו לשנים עשר השבטים ויעשו על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור ויעשו שתי משבצות זהב
ושני טבעת זהב ויתן את שני הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן
ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות ויתנו
על כתפת האפד מלמול פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישם
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית
ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפת האפד מלמטה
מלפני פניו אל מול חברתו מלמעלה מחשב האפד ויקשרו
את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על
חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יי׳ את
משה ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת ופי המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ועשו על שולי
המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ופעמני
זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל
סביב בתוך הרמנים פעמן וזר פעמן וזר על שולי המעיל
סביב לשרת כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו כתנת שש מעשה
ארג לאהרן ולבניו ואת המצנפת שש ואת פארי הגבעת שש
ואת מכנסי הבד שש משזר ואבנט שש משזר ורקמה תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם כאשר צוה יי׳
את משה ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליי׳ וישימו אתו על פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה ותכל
כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יי׳ את משה כן עשו ויביאו את המשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת התחשים
ואת פרכת המסך ואת ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת
ואת השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת המנורה
הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת שמן
המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח הנחשת ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו ואת כיורו ואת כנו את קלעי
החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את
יתדתיו ואת מיתריו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן ויקחו כל עדת בני ישראל

ולא יהיה לו שום חלק בכל הנחלה ההיא. ואם יהיה לו בן אחד או יותר
מאשה אחרת שנשא אחר מות אביו, הבן הבכור יקח פי שנים בכל
מה שיש לאביו, כי הוא ראשית אונו ולו משפט הבכורה. ואם
האיש ההוא יהיה לו בן בכור מאשתו שנואה, ויהיה ביום אשר
יחלק לבניו את אשר יהיה לו לא יוכל לתת את בכורת הבן
הבכור לבן האהובה על פני הבן הבכור בן השנואה, כי הבכור
בן השנואה יכיר, לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו, כי הוא
ראשית אונו לו משפט הבכורה. אם יהיה לאיש בן סורר ומורה
אינו שומע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם,
ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער
מקומו, ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה הוא אינו
שומע בקולנו זולל וסובא, ורגמו אותו כל אנשי עירו באבנים
ומת, ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו. כי יהיה
באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ, לא תלין
נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים
תלוי, ולא תטמא את אדמתך אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה.
כי תראה שור אחיך או שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם
לאחיך. וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל
אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם. לא
תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו. לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה. כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים. שלח תשלח
את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים.
כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנופל ממנו. לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם. לא תחרוש בשור ובחמור יחדו.
לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו. גדלים תעשה לך על
ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה.

כי יקח איש אשה ובעלה ולא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו. ויצאה
מביתו והלכה והיתה לאיש אחר. ושנאה האיש האחרון וכתב לה
ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה. לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני
ה' ולא תחטיא את הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה. כי יקח
איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבור עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח. לא יחבל רחים
ורכב כי נפש הוא חבל. כי ימצא איש גונב נפש מאחיו מבני
ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך.
השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלוים כאשר צויתי אתם את תשמרו לעשות. זכור את
אשר עשה ה' אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. כי תשה
ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו. בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה.
ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו. השב תשיב לו את העבוט
כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני ה'
אלהיך. לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך
בשעריך. ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נושא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בך חטא.
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו
יומתו. לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה. וזכרת
כי עבד היית במצרים ויפדך ה' אלהיך משם על כן אנכי מצוך
את הדבר הזה. כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עומר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה' אלהיך
בכל מעשה ידיך. כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום
ולאלמנה יהיה. כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום
ולאלמנה יהיה. וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה. כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
ושפטום ושפטו את הצדיק והרשיעו את הרשע. והיה אם בן
הכות הרשע ושכב השופט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר.
ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו מכה רבה על עיניו
קלה. לא תחסם שור בדישו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
ולקחה לו לאשה ויבמה. והיה הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל. ואם לא יחפץ האיש לקחת
את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי
לקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי. ויקראו לו זקני
עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה. ונגשה יבמתו
אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו ויצקה בפניו וענתה
ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו. ונקרא שמו
בישראל בית חלוץ הנעל. כי יריבון אנשים יחדו איש ואחיו
וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה
במבושיו. וקצותה את כפה לא תחוס עינך. לא יהיה לך באבנך
אבן ואבן גדולה ואבן קטנה. לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה
גדולה וקטנה. אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלם וצדק יהיה
לך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נותן לך.
כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה כל עושה עולה. זכור את
אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך
ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים.
והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ה'
אלהיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח.

את אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה את הארץ הזאת ראיתיך בעיניך כי שמה לא תעבור את הירדן הזה׃ ויאמר יהוה אליו עלה ראש הפסגה ושא עיניך ראה בים וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה׃ ואשב בגיא מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה׃ ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה׃ ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה׃ ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה׃ ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים׃ לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל׃

החלק השני

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

ותהר חוה ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃ ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃ וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אשר חי אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש שנים ושישים שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים שנים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים שנים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש שנים ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויחי נח חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקימותי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על הארץ ונראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בכל בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחר המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידון בבאך גררה עד עזה בבאך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ושלף וחצרמות וירח׃ והדורם ואוזל ודקלה׃ ועובל ואבימאל ושבא׃ ואופיר וחוילה ויובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בבאך ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ארפכשד חמש שנים ושלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי שלח שלשים שנה ויולד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שלח שלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי עבר חמש ושלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי פלג שלשים שנה ומאתים שנה וימת׃ ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי רעו שתים ושלשים שנה ומאתים שנה וימת׃ ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שרוג שלשים שנה ומאתים שנה וימת׃ ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה מאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי נחור תשע ועשרים שנה ומאה שנה וימת׃ ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ א

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי נפלו חרמ כמוהו ולא אוסיף עוד להשמידם מקרבכם כי אם השמדה גמורה כאשר דברתי אליכם ועתה קומו רומו את העם ואמרתם להם התקדשו לממחר כי כה אמר יי אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם ונקרבתם אל מקום אשר יבחר יי ונלכדתם בשבט אשר יי יבחר ישבטיו יקרבו למשפחותיו ומשפחותיו יקרבו לבתיו ובתיו יקרבו לגבריו ונלכד אשר ילכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו יען אשר עבר את ברית יי ויען אשר עשה נבלה בישראל ויקרבו בני ישראל לשבטיהם ויילכד שבט יהודה ויקרבו משפחות יהודה ויילכד משפחת הזרחי ויקרבו משפחת הזרחי לגבריו ויילכד זבדי ויקרבו את ביתו לגבריו ויילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליי אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני ויען עכן את יהושע ויאמר אמת אנכי חטאתי לייי אלהי ישראל וכזאת ועשיתי בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקל כסף ולשון זהב אחד חמשים שקל משקלו ואתמדה ואראם ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך אהלי והכסף תחתיו ויקחו יהושע ובני ישראל אתו ואת אהלו ואת כל אשר לו ואת כל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור עד הזה ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל באבנים ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה ושב יי מחרון אפו ולכן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה ויהי אחרי כן וישלח יהושע מלאכים מירושלים אל לכיש ואל עגלון ואל חברון ואל ירמות ואל יפיע ואל כל ערי האמורי אשר סביב לאמר עלו אלי וסייעוני ונכה את גבעון כי שלמה אל יהושע ואל בני ישראל ויעלו כל חמשת מלכי האמורי כל מלכי ירושלים כל מלכי חברון כל מלכי ירמות כל מלכי לכיש כל מלכי עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו בה ויעלו כל אנשי גבעון אל יהושע המחנה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהר והושיענו וסייענו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמורי הישבים בהר ויעל יהושע מגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו כל גבורי החיל ויי אמר אל יהושע אל תירא מפניהם כי נתתים בידך לא יעמד איש מפניך ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מגלגל ויהמם יי לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך עלית בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה ויהי בנסם מלפני ישראל בירידת בית חורון ויי השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד אשר מתו בני ישראל בחרב אז ידבר יהושע ליי ביום תת יי את האמורי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון ויום אחד לא הומם כמוהו לפניו ולא אחריו כי יי נלחם לישראל ויהושע וכל ישראל עמו ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכותם מכה רבה עד תמם ושרידים אשר נשארו מהם ויבאו בערי מבצר ויהושע שב אל המחנה ירושלימה אל יהושע ויאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהר והושיענו וסייענו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמורי הישבים בהר ויעל יהושע מגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו כל גבורי החיל ויי אמר אל יהושע אל תירא מפניהם כי נתתים בידך לא יעמד איש מפניך ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מגלגל ויהמם יי לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך עלית בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה ויהי בנסם מלפני ישראל בירידת בית חורון ויי השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד אשר מתו בני ישראל בחרב אז ידבר יהושע ליי ביום תת יי את האמורי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון ויום אחד לא הומם כמוהו לפניו ולא אחריו כי יי נלחם לישראל ויהושע וכל ישראל עמו ויהי כאשר כלו יהושע ובני ישראל להכותם מכה רבה עד תמם ושרידים אשר נשארו מהם ויבאו בערי מבצר ויהושע שב אל המחנה ירושלימה

ומלחמת מצוה היא כגון מלחמת שבע אומות ועמלק ומלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל שיצאו עליה לכבשה ומלחמת בית הרשות כגון שיצא המלך עם כל הצבא לצורך עצמו כגון לציד או לראות את מלכותו ומלחמת מצוה כל הנמצאים עמה יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה ואין מחזירין אותן אלא מי שבנה חדש בביתו ונטע כרם ולא חללו עדיין ומי שיש לו אשה ובנים קטנים שמא יחזור ויתעסק בהן ומי שיש לו אשה בלבד אינו חוזר אלא אם כן נשא אשה ויצא עמה למלחמה ולא בעל אותה ומי שנשא אשה ויצא עמה למלחמה ובעל אותה אינו חוזר עד שתלד שנאמר כי יצא צבא למלחמה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת מצוה מלחמת הרשות מנין ת"ל כי יצא צבא למלחמה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת הרשות מלחמת מצוה מנין ת"ל כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת מצוה ומלחמת הרשות מלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל מנין ת"ל כי תקרב אל העיר להלחם עליה ומלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל אינה מלחמת מצוה אלא מלחמת הרשות ומלחמת מצוה אינה מלחמת הרשות אלא מלחמת מצוה ומלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל אינה מלחמת מצוה אלא מלחמת הרשות ומלחמת מצוה אינה מלחמת הרשות אלא מלחמת מצוה

ומלחמת מצוה היא כגון מלחמת שבע אומות ועמלק ומלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל שיצאו עליה לכבשה ומלחמת בית הרשות כגון שיצא המלך עם כל הצבא לצורך עצמו כגון לציד או לראות את מלכותו ומלחמת מצוה כל הנמצאים עמה יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה ואין מחזירין אותן אלא מי שבנה חדש בביתו ונטע כרם ולא חללו עדיין ומי שיש לו אשה ובנים קטנים שמא יחזור ויתעסק בהן ומי שיש לו אשה בלבד אינו חוזר אלא אם כן נשא אשה ויצא עמה למלחמה ולא בעל אותה ומי שנשא אשה ויצא עמה למלחמה ובעל אותה אינו חוזר עד שתלד שנאמר כי יצא צבא למלחמה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת מצוה מלחמת הרשות מנין ת"ל כי יצא צבא למלחמה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת הרשות מלחמת מצוה מנין ת"ל כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע אין לי אלא מלחמת מצוה ומלחמת הרשות מלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל מנין ת"ל כי תקרב אל העיר להלחם עליה ומלחמת עיר הנמצאת בתוך ארץ ישראל אינה מלחמת מצוה אלא מלחמת הרשות ומלחמת מצוה אינה מלחמת הרשות אלא מלחמת מצוה

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין
תינוק בבית הכנסת משש שנים ולמעלה שנאמר תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה
ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין
תינוק בבית הכנסת משש שנים ולמעלה שנאמר תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה
ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין
תינוק בבית הכנסת משש שנים ולמעלה שנאמר תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה
ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין
תינוק בבית הכנסת משש שנים ולמעלה שנאמר תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב אל תקרי מורשה אלא מאורסה

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל
לארץ הרי זה מת ואם לאו הרי זה
חי ואם נפל ולא ידעו אם מת
קודם שיפול אם חי קודם שיפול
הרי זה ספק ואם ספק מת ספק
חי הרי זה ספק נבילה ואסור
באכילה ואם נפל ומת הרי זה
נבילה ואם נפל ונתרסק הרי זה
טרפה ואם נפל ונשתייר בו
רמק חיים הרי זה כשר ואם
נפל ונשתייר בו רמק חיים
ומת הרי זה טרפה ואם נפל
ונשתייר בו רמק חיים ונתרסק
הרי זה כשר ואם נפל ונשתייר
בו רמק חיים ומת הרי זה
טרפה ואם נפל ונשתייר בו
רמק חיים ונתרסק הרי זה
כשר ואם נפל ונשתייר בו

ספרוב

ꝑ

ꝑ

ולא יכלו לעמוד לפניו ויברחו ויפלו בגי מואב ובגי עמון ובגי שעיר
ויהי כאשר כלו לנוס מפני ישראל ויהיו בדרך במורד בית חורון
ויהי ה' מפיל עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימותו
ויהי בהיות בני ישראל בגבעון ויכו את בני מואב ואת בני עמון
ויהי ביום ההוא ויאמר יהושע לעיני כל ישראל ואמר לפניהם
בני ישראל שמעו דברי ואל תתיראו ואל תחתו כי כה יעשה ה'
לכל אויביכם אשר תלחמו בהם ועתה שמעו בקולי ואל תתיראו
ואל תחתו כי כה יעשה ה' לכל אויביכם אשר תלחמו בהם ועתה
שמעו בקולי ואל תתיראו ואל תחתו כי כה יעשה ה' לכל אויביכם
אשר תלחמו בהם ועתה שמעו בקולי ואל תתיראו ואל תחתו כי
כה יעשה ה' לכל אויביכם אשר תלחמו בהם ועתה שמעו בקולי
ואל תתיראו ואל תחתו כי כה יעשה ה' לכל אויביכם אשר תלחמו
בהם ועתה שמעו בקול

ואמר לו אל תירא כי אל תבוש ואל תכלם כי לא תחפר כי
תשכח את בושת נעוריך ואת חרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד
כי בעלך עושיך ה' צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל אלהי
כל הארץ יקרא כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ה' ואשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך ברגע קטן עזבתיך וברחמים
גדולים אקבצך ברגע שצף קצף הסתרתי פני רגע ממך
ובחסדי עולם רחמתיך אמר גואלך ה' כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבור מי נוח על הארץ כן נשבעתי מקצוף עליך
ומגער בך כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא
ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה' יסורים סערה
לא נחמה הנני מרביץ בפוך אבניך וכל בניך למודי ה' ורב
שלום בניך ובצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי ומחתה
כי לא תקרב אליך הן גור יגור אין ממני מי גר אתך עליך
יפול וגם כי יתגר איש אתך לא מאתי כל יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון הקם אתך במשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
ה' וצדקתם מאתי נאם ה' כל צמא לכו למים ואשר אין לו
כסף לכו שברו ואכלו לכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין
וחלב לכו אלי שמעו ותחי נפשכם וכרתי לכם ברית עולם
חסדי דויד הנאמנים הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה
לאומים הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו
למען ה' אלהיך וקדוש ישראל כי פארך דרשו ה' בהמצאו
קראוהו בהיותו קרוב יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
וישב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח כי לא
מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם ה' כי גבהו
שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם
לאכל כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי
אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
וכל עצי השדה ימחאו כף תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה לה' לשם לאות עולם לא יכרת
כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי
לבוא וצדקתי להגלות אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק
בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע אל יאמר
בן הנכר הנלוה אל ה' לאמר הבדל יבדילני ה' מעל עמו
ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש כי כה אמר ה' לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי והחזיקו בבריתי
ונתתי להם בבתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת יקבץ עוד על נקבציו
אל נקבציו עוד אקבץ לו לעמים כל חיתו שדי כל חיתו
יערים לאכל כל עורי ישראל עורים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבי לנום
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו גם יחד בואו
אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה יגדל עד מאד
צדיק אבד ואין איש שם ואנשי חסד נאספים אין מבין כי
מפני הרעה נאסף צדיק יבוא שלום ינוחו על משכבותם
הולך נכחו כל אשר הלך לפניו ואתם קרבו הנה בני
עוננה זרע מנאף ותזנה על מי תתענגו על מי תפתחו פה
הרחיבו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר הנחמים
באלונים תחת כל עץ רענן שוחטי הילדים בנחלים תחת
חגוי הסלעים חלקי נחלך הם הם גורלך גם להם שפכת
נסך עלית מנחה העל אלה אנחם בהרים רמים ונשא שמת
משכבך גם שם עלית לזבח ואחרי הדלת והמזוזה שמת
זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרתי לך
מהם אהבת משכבם חזית יד ותרדי למלך ברקחת ותרבי
רכחיך ותשלחי צירך עד שאול ממרחק ותכבדי בשפלות
דרכך לא אמרת נואש כי חיית יד מצאת על כן לא חלית
ומי דאגת ויראת כי כזבת ולא זכרתני ולא שמת על לבך
הלא אני החשיתי מעולם ומני לא תיראני ואני אגיד את
צדקתך ואת מעשיך כי לא יועילו לך בצעקך יקבצך קבציך
כלם תשא הבל יקח אותם נשא המחסה בי ויירש הר קדשי
ואמר גורו גורו פנו דרך סלו מכשול מדרך עמי והיה
כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום ואת
דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף
ויילך נוגה בדרך לבו ראיתי וארפאהו אנחהו והשיבותי
נחומים לו ולאבליו בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר ורפאתיו ורשעים נגרש כי הים הנגרש כי
שקט ושקטו מימיו ויגרש מים ורפש ואין שלום אמר
אלהי לרשעים כי אם הנה אנכי מעלה לה ארוכה ומרפא
והרפאתי להם והשפעתי נחמים לו ולאבליו בורא נוב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו ורשעים
נגרש כי הים הנגרש כי שקט ושקטו מימיו ויגרש מים
ורפש ואין שלום אמר אלהי לרשעים כי אם הנה אנכי
מעלה לה ארוכה ומרפא והרפאתי להם והשפעתי נחמים
לו ולאבליו בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר ורפאתיו ורשעים נגרש כי הים הנגרש כי שקט
ושקטו מימיו ויגרש מים ורפש ואין שלום אמר אלהי
לרשעים כי אם הנה אנכי מעלה לה ארוכה ומרפא והרפאתי
להם והשפעתי נחמים לו ולאבליו בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו ורשעים נגרש כי הים
הנגרש כי שקט ושקטו מימיו ויגרש מים ורפש ואין שלום
אמר אלהי לרשעים כי אם הנה אנכי מעלה לה ארוכה
ומרפא והרפאתי להם והשפעתי נחמים לו ולאבליו בורא
נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ורפאתיו
ורשעים נגרש כי הים הנגרש כי שקט ושקטו מימיו
ויגרש מים ורפש ואין שלום אמר אלהי לרשעים כי אם
הנה אנכי מעלה לה ארוכה ומרפא והרפאתי להם והשפעתי
נחמ

ואמר לו אדוני אל תשכח את עבדך כי אתה ידעת את
אשר היינו חונים במדבר ואתה היית לנו לעינים
ואנחנו ואתה עמנו ויהי כי לקחת ממנו את
הענן אשר על המשכן והיה עמוד הענן נסע
מאחרינו ויבא ויעמוד בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל והיה הענן חשך לזה ויאר את
הלילה לזה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ואנחנו ראינו את מחנה מצרים מתוך עמוד
האש והענן ויהמו את כל מחנה מצרים
ויסר את אופן מרכבותם ויהי נהגם בכבדות
ויאמרו מצרים נברחה מפני ישראל כי ה׳
נלחם להם במצרים ויאמר ה׳ אל משה נטה
את ידך על הים ויבאו המים על מצרים
על רכבו ועל פרשיו ויכסו המים את כל
חיל פרעה הבא אחריהם בים לא נשאר
בהם עד אחד ואנחנו עברנו ביבשה בתוך
הים והמים לנו חומה מימינינו ומשמאלינו
ויושע ה׳ ביום ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את מצרים מת על
שפת הים ויראו העם את ה׳ ויאמינו
בה׳ ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת לה׳ ויאמרו
לאמר אשירה לה׳ כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארממנהו ה׳ איש מלחמה ה׳ שמו
מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף תהומות יכסימו
ירדו במצולות כמו אבן ימינך ה׳ נאדרי
בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב וברב גאונך
תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש
וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נוזלים
קפאו תהומות בלב ים אמר אויב ארדף
אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי נשפת ברוחך כסמו
ים צללו כעופרת במים אדירים מי
כמוכה באלים ה׳ מי כמוכה נאדר
בקדש נורא תהלת עשה מופת נטית
ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם
זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך
שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי
פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי
מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען
תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו כאבן עד יעבר עמך ה׳ עד יעבר
עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת ה׳ מקדש אדני כוננו
ידיך ה׳ ימלך לעלם ועד כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב ה׳
עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם ותרע מרים הנביאה
אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל
הנשים אחריה בתפים ובמחלות ותען
להם מרים שירו לה׳ כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו
שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים
ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה ויליני העם לאמר מה נשתה
ויצעק אל ה׳ ויורהו ה׳ עץ וישלך
אל המים וימתקו המים שם שם לו
חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם
שמוע תשמע לקול ה׳ אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים
לא אשים עליך כי אני ה׳ רופאך
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות
מים ושבעים תמרים ויחנו שם על
המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
בני ישראל אל מדבר סין אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים
ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה
ועל אהרן במדבר ויאמרו אליהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד ה׳ בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל
המדבר הזה להמית את כל הקהל
הזה ברעב ויאמר ה׳ אל משה הנני
ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא
העם ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי
ביום הששי והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר יקחו יום יום
ויאמר משה אליהם איש אל יותר
ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה
ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויתולע
ויבאש ויקצף עליהם משה ויקחו
אותו איש כמאכלו ויחם השמש
ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם
משנה שני העמר לאחד ויבאו כל
נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר
אליהם הוא אשר דבר ה׳ שבתון
שבת קדש לה׳ מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העודף הניחו לכם למשמרת עד
הבקר ויניחו אותו עד הבקר כאשר
צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
בו ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת
היום לה׳ היום לא תמצאוהו בשדה
ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי
שבת לא יהיה בו ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר
ה׳ אל משה עד אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי ראו כי ה׳ נתן לכם
השבת על כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקומו ביום השביעי
וישבת העם ביום השביעי ויקרא בית
ישראל את שמו מן והוא כזרע גד
לבן והטעם כמו שאמרו רבותינו
ז״ל שהיה מן יורד לישראל במדבר
ומתוק כדבש ומראהו כעין הבדולח
ומדתו כגובה אדם ועומדו כקומת
אדם ומזונו כשמן הרקיק ומשמש
עמהם ארבעים שנה עד שבאו אל
ארץ נושבת ואכלו את לחם הארץ
ויבאו כל עדת בני ישראל ממדבר
סין למסעיהם על פי ה׳ ויחנו ברפידים
ואין מים לשתות העם ויריבו עם משה
ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר
אליהם משה מה תריבון עמדי מה
תנסון את ה׳ ויצמא שם העם למים
ויתלונן העם על משה ויאמרו למה
זה העלית אותנו ממצרים להמית
אותנו ואת בנינו ואת מקנינו בצמא
ויצעק משה אל ה׳ לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלוני ויאמר
ה׳ אל משה עבור לפני העם וקח
עמך מזקני ישראל ומטך אשר הכית
בו את היאר קח בידך והלכת הנה
אנכי עומד לפניך שם על הצור בחורב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה
העם ויעש משה כן לעיני זקני ישראל
ויקרא את שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסותם את
ה׳ לאמר היש ה׳ בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים
וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי
ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה
ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו
וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן
וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהיו ידיו אמונה עד בא השמש
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב ויאמר ה׳ אל משה כתוב
זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים ויבן משה מזבח וקרא שמו
ה׳ נסי ויאמר כי יד על כס יה
מלחמה לה׳ בעמלק מדר בדר
ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה
אל האלהים ויקרא אליו ה׳ מן ההר
לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע
תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי
כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל ויבא משה ויקרא
לזקני העם ויגד לפניהם את כל
הדברים האלה ויענו כל העם יחדו
ויאמרו כל אשר דבר ה׳ נעשה ויבא
משה את דברי העם אל ה׳ ויאמר ה׳
אל משה הנה אנכי בא אליך בעב
הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך
ויגד משה את דברי העם אל ה׳
ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד
ה׳ לעיני כל העם על הר סיני והגבלת
את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר או נגע בקצהו כל הנוגע בהר
מות יומת לא תגע בו יד כי סקול
יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש
לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר
ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם
ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום
השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים
וענן כבד על ההר וקול שופר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה
ויוצא משה את העם לקראת האלהים
מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר
והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו
ה׳ באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יעננו בקול ויבא ה׳ על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא ה׳ למשה אל
ראש ההר ויעל משה ויאמר ה׳ אל
משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה׳
לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים
הנגשים אל ה׳ יתקדשו פן יפרץ בהם
ה׳ ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם
לעלות אל הר סיני כי אתה העדת
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו
ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית אתה
ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם ויאמר
משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלות
אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר
הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו
ה׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל
ה׳ פן יפרץ בהם ויאמר משה אל ה׳
לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי
אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר
וקדשתו ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל
יהרסו לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם
ה׳ וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר אנכי ה׳ אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי ה׳ אלהיך
אל קנא פקד עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי לא
תשא את שם ה׳ אלהיך לשוא כי לא
ינקה ה׳ את אשר ישא את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי
שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה
ה׳ את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך ה׳ את יום השבת ויקדשהו
כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון
ימיך על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן
לך לא תרצח לא תנאף לא תגנוב לא
תענה ברעך עד שקר לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
שורו וחמורו וכל אשר לרעך וכל העם
רואים את הקולות ואת הלפידים ואת
קול השופר ואת ההר עשן וירא העם
וינועו ויעמדו מרחק ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם
בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על
פניכם לבלתי תחטאו ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים
ויאמר ה׳ אל משה כה תאמר אל בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך ואם מזבח אבנים תעשה
לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה ולא תעלה במעלות על
מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא
ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני
את אשתי ואת בני לא אצא חפשי
והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל
הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו במרצע ועבדו לעלם ואל האמה
יעשה כמשפט הבנות כי ימכר איש את
בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה
ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
בבגדו בה ואם לבנו יעדנה כמשפט
הבנות יעשה לה אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ועונתה לא יגרע ואם
שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם
אין כסף מכה איש ומת מות יומת
ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה
והאיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות ומכה אביו
ואמו מות יומת וגונב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת ומקלל אביו
ואמו מות יומת וכי יריבון אנשים
והכה איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב ואם יקום
והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא וכי יכה איש
את עבדו או את אמתו בשבט ומת
תחת ידו נקם ינקם אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא
וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה
ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש
יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפלילים ואם אסון יהיה ונתת
נפש תחת נפש עין תחת עין שן תחת
שן יד תחת יד רגל תחת רגל כויה
תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת
חבורה וכי יכה איש את עין עבדו או
את עין אמתו ושחתתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו ואם שן עבדו או שן אמתו
יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו וכי
יגח שור את איש או את אשה ומת
סקול יסקל ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי ואם שור נגח הוא מתמל
שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו
והמית איש או אשה השור יסקל וגם
בעליו יומת אם כופר יושת עליו
ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו
או בן יגח או בת כמשפט הזה יעשה
לו אם עבד יגח השור או אמה כסף
שלשים שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל וכי יפתח איש בור או כי יכרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור
או חמור בעל הבור ישלם כסף לבעליו
והמת יהיה לו ושור איש לרעהו ומת
ומכרו את השור החי וחצו את כספו
וגם את המת יחצון ואם ידוע היה כי
שמל יומל שלשם והועד בבעליו לא
ישמרנו שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו כי יגנוב איש שור או
שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה
אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת
אין לו דמים עליו אם זרחה השמש
עליו דמים לו כי שלם ישלם אם אין
יימכר בגנבתו אם המצא תמצא בידו
חי שור או חמור או שה עד שבעתים
ישלם כי יבער איש שדה או כרם
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם כי
תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה אם כלה האש ישלם המבעיר
את הבערה כי יתן איש אל רעהו כסף
או כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים אם לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו על כל דבר פשע על שור על
חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
יבוא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
ראה שבועת ה׳ תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
מעמו ושלם ישלם אם גנוב יגנב מעמו
ישלם לבעליו אם טרף יטרף יביאהו
עד הטרפה לא ישלם ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו אם שאול ישאל
מעם רעהו ונשבר או מת אין בעליו
עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא
ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו ואם
יפתה איש בתולה אשר לא ארשה
ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף
ישקול כמהר הבתולות ומכשפה לא
תחיה כל שוכב עם בהמה מות יומת
זובח לאלהים יחרם בלתי לה׳ לבדו
וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים כל אלמנה ויתום
לא תענון אם ענה תענה אתו כי אם
צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנושה לא תשימון עליו
נשך אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו כי היא כסותה
לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב
והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
אני אלהים לא תקלל ונשיא בעמך
לא תאר בכורי בניך תתן לי כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו לי ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא
תאכלו לכלב תשליכון אותו לא תשא
שמע עם רשע אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס לא תהיה אחרי רבים
להטת לא תענה על ריב להטת לדל
לא תהדר בריבו כי תפגע שור אויבך
או חמורו תעה השב תשיבנו לו כי
תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב תעזב עמו לא תעזב
לו לא תטה משפט אביונך בריבו
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל
תהרג כי לא אצדיק רשע ושחד לא
תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה ושבתית
השביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה
כן תעשה לכרמך לזיתך שבת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן
אמתך והגר שלש רגלים תחג לי
בחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא
יראו פני ריקם וחג הקציר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף
בצאת השנה באספך את מעשיך מן
השדה שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך אל פני האדון ה׳ אלהי ישראל
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני ה׳ אלהיך
שלש פעמים בשנה לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר
ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה׳
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו
והנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו
כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו
כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי
את צרריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו ולא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבותיהם ועבדתם את ה׳ אלהיכם
ובירך את לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבך לא תהיה משכלה ועקרה
בארצך את מספר ימיך אמלא אימתי
אשלח לפניך והמותי את כל העם
אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך
אליך עורף ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך לא אגרשנו מפניך
בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה מעט מעט
אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ ושתי את ימך עד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את
יושבי הארץ וגרשתם מפניך לא תכרת
להם ולאלהיהם ברית לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך למוקש ויאמר
אל משה עלה אל ה׳ אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק ונגש משה לבדו אל ה׳ והם לא
יגשו ועם לא יעלו ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי ה׳ ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר ה׳ נעשה ויכתב
משה את כל דברי ה׳ וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עולות
וישחטו זבחים שלמים לה׳ פרים
ויקח משה חצי הדם וישם באגנות
וחצי הדם זרק על המזבח ויקח ספר
הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר ה׳ נעשה ונשמע ויקח משה
את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת ה׳ עמכם על כל
הדברים האלה ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר
ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו
ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו
ויאמר ה׳ אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם
ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
אל הר האלהים ואל הזקנים אמר שבו
לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
אליהם ויעל משה אל ההר ויכס הענן
את ההר וישכן כבוד ה׳ על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל
משה ביום השביעי מתוך הענן ומראה
כבוד ה׳ כאש אוכלת בראש ההר
לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך
הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה ויאמר ה׳
אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו
לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי וזאת התרומה
אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורות אילים מאדמים ועורות
תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני
שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן
והיה לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל
אשר אני מראה אותך את תבנית
המשכן ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו ועשו ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קומתו וצפית אותו זהב טהור
מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר
זהב סביב ויצקת לו ארבע טבעות
זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי
טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות
על צלעו השנית ועשית בדי עצי שטים
וצפית אותם זהב והבאת את הבדים
בטבעות על צלעות הארון להשא את
הארון בהם בדים יהיו הבדים בטבעת
הארון לא יסורו ממנו ונתת אל הארון
את העדות אשר אתן אליך ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ועשית שני כרבים
זהב מקשה תעשה אותם מן שני קצות
הכפרת ועשה כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרבים על שני קצותיו
והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני
הכרבים ונתת את הכפרת על הארון
ומלמעלה לארון תתן את העדות אשר
אתן אליך ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדות את כל אשר
אצוה אותך אל בני ישראל ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קומתו וצפית אותו
זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
זר זהב למסגרתו סביב ועשית לו
ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת יהיו הטבעות בתים
לבדים לשאת את השלחן בהם ועשית
את הבדים עצי שטים וצפית אותם
זהב ונשא בהם את השלחן ועשית את
קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו
אשר יסך בהן לבונה זהב טהור תעשה
אותם ועשית על השלחן לחם פנים
לפני תמיד ועשית מנורת זהב טהור
מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו
ששה קנים יוצאים מצדיה שלשה
קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני
מנורה מצדה השני שלשה גביעים
מְשֻׁקָּדִים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים
מן המנורה ובמנורה ארבעה גביעים
משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היוצאים ממנורה
כפתריהם וקניהם כולה מקשה אחת
זהב טהור עשה את נרתיה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור ככר זהב יעשה
אותה ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אותו
ועשית על החשן שבצת אבן שבצת
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
וברקת טור אחד הנה ושני הטור השני
נפך ספיר ויהלם שלישי לשבו וישפה
ואחלמה ורביעי תרשיש שהם ואבני
יהיו על שמת שנים עשר על שמותם
פתוחי חותם איש על שמו יהיו לשנים
עשר שבט ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית
על החשן שתי טבעות זהב ושמת את
שתי הטבעות על שני קצות החשן
ונתת את שתי עבתות הזהב על שתי
הטבעות אל קצות החשן ואת שתי
קצות שתי העבתות תתן על שתי
המשבצות ונתת על כתפות האפוד
מול פניו ועשית שתי טבעות זהב
ושמת על שני קצות החשן על שפתו
אשר אל עבר האפוד בית ועשית שתי
טבעות זהב ושמת על שתי כתפות
האפוד מלמטה מלפני מפניו אל מול
מחברתו מעל חשב האפוד ויחברו את
החשן מטבעתו אל טבעות האפוד
בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד
ולא יזח החשן מעל האפוד ונשא
אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני ה׳ תמיד ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו
על לב אהרן בבאו לפני ה׳ ונשא
אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני ה׳ תמיד ועשית מעיל האפוד
כליל תכלת יהיה מכונה בתוכו כפי
תחרא שפה יהיה בתוכו סביב לפיו
מעשה ארג כפי תחרא יעשה לו
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על
שולי המעיל סביב והיה על אהרן
לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש
לפני ה׳ ובצאתו ולא ימות ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש לה׳ ושמת אותו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל מול פני
המצנפת יהיה ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
לכל מתנות קדשיהם והיה על מצחו
תמיד לרצון להם לפני ה׳ ושבצת
שש תשבץ כתנת מצנפת תעשה שש
ואבנט מעשה רקם תעשה לבני אהרן
תעשה כתנת ועשית להם אבנט ומגבעת
תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת
את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת
אותם ומלאת את ידם וקדשת אותם
וכהנו לי ועשה להם מכנסי בד לכסות
בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו
ולבשו אהרן ובניו בבאם אל אהל
מועד או בגשתם אל המזבח לשרת
בקדש ולא ישאו עון ומתו חק עולם
לו ולזרעו אחריו וזה הדבר אשר
תעשה להם לקדש אותם לכהן לי קח
פר בן בקר ושני אילים תמימים
ומצות ולחת מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן סלת
חטים תעשם ושמת אותם בסל אחד
והקרבת אותם בסל ואת הפר ואת
שני האילים ואת אהרן ואת בניו
תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
אותם במים ולקחת את הבגדים והלבשת
את אהרן את כתנת ואת מעיל האפוד
ואת האפוד ואת החשן וחגרת אותו
באבנט האפוד ושמת המצנפת על
ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת
ושמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת
אותו ולבניו תקריב ולבשתם כתנת
וחגרתם אבנטים אהרן ובניו ואת
המגבעות תחבש עליהם והיתה להם
כהנה לחק עולם ומלאת את יד אהרן
ואת יד בניו והקרבת את הפר לפני
אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש הפר ושחטת את הפר
לפני ה׳ פתח אהל מועד ולקחת מדם
הפר ונתת על קרנות המזבח באצבעך
ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח
ואת כל החלב המכסה את הקרב ואת
היתרת על הכבד ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן והקטרת
המזבחה ואת בשר הפר ואת עורו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת
הוא ואת האיל האחד תקח ואת בניו
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח סביב ואת
האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ותתן על נתחיו ועל ראשו
והקטרת את כל האיל המזבחה עולה
הוא לה׳ ריח ניחוח אשה לה׳ הוא
ולקחת את האיל השני ואת בניו
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת מדמו
ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך
אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את
הדם על המזבח סביב ולקחת מן הדם
אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית
על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל
בגדי בניו אתו והוא יקדש ובגדיו
ובניו ובגדי בניו אתו ולקחת מן האיל
החלב והאליה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת
שוק הימין כי איל מלואים הוא
וכיכר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני ה׳
ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי
בניו והנפת אתם תנופה לפני ה׳
ולקחת אותם מעל ידיהם והקטרת
המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני
ה׳ אשה הוא לה׳ ולקחת את החזה
מאיל מלואים אשר לאהרן והנפת
אתו תנופה לפני ה׳ והיה לך למנה
והקדשת את החזה התנופה ואת שוק
התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל
המלואים מאשר לאהרן ומאשר לבניו
והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל כי תרומה היא ותרומה
תהיה מבני ישראל מזבחי שלמיהם
תרומתם לה׳ ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא
בהם את ידם שבעת ימים יכהן תחתיו
מבניו הכהן אשר יבא אל אהל מועד
לשרת בקדש את כל אשר יעשה שבעת
ימים תעשה על המזבח ועשית אל
המזבח אשר תעשה כבש בן שנתו
אחד תעשה על הכבש האחד ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה לריח ניחוח אשה
לה׳ כבש התעשה תמיד עולת תמיד
לדרתיכם פתח אהל מועד לפני ה׳
אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם
ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש
בכבודי ושכנתי את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש
לכהן לי ושכנתי בתוך

ד

ולא
ולא
ולא

ולא יהיה לו שום חלק בכל הנעשה בבית הזה ולא יוכל לבוא בו כלל ולא יוכל לבוא בו כלל ולא יוכל לבוא בו כלל

ואמר לו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויאמר יעקב אל יוסף עתה אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו ועתה אם אמר יקרא לכם ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רועה צאן ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה עבדיך צאן גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך הארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם כל ארץ ולא היה לחם כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם אם אפס כסף ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתינו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם הגביר לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד אשר לפרעה היתה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמישית רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה ויישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה ושבע מאות שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראה ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו וישראל אמר אל יוסף ראה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך בן גור יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ודם ענבים סותה חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב מאשר שנו מאיו ויתן מעדני מלך אשר תן אמרי שפר נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר על בן פרת בן עלי עין בנות צעדה עליו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על ברכת הוריי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו וישראל אמר אל יוסף בנו בכורו ויברכהו ויאמר אל יוסף בנו בכורו ויברכהו ויאמר אל יוסף בנו בכורו ויברכהו ויא

ואברהם זקן בא בימים, וה' ברך את אברהם בכל. ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו, שים נא ידך תחת ירכי. ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ, אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו. כי אל ארצי ואל מולדתי תלך, ולקחת אשה לבני ליצחק. ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת, השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם. ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה. ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי, ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת, רק את בני לא תשיב שמה. וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו, ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות. ויאמר ה' אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום, ועשה חסד עם אדני אברהם. הנה אנכי נצב על עין המים, ובנות אנשי העיר יוצאות לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה, ואמרה שתה וגם גמליך אשקה, אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני. והיה טרם כלתו לדבר והנה רבקה יוצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה. והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה, ותרד העין ותמלא כדה ותעל. וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך. ותאמר שתה אדני, ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות. ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב, ותשאב לכל גמליו. והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצליח ה' דרכו אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו, ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי, היש בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש וישתחו לה' ויאמר ברוך ה' אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני, אנכי בדרך נחני בית אחי אדני. ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה. ולרבקה אח ושמו לבן, וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין. והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין. ויאמר בא ברוך ה' למה תעמד בחוץ, ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים. ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחוץ רגליו ורגלי האנשים אשר עמו. וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי, ויאמר דבר. ויאמר עבד אברהם אנכי. וה' ברך את אדני מאד ויגדל, ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה, ויתן לו את כל אשר לו. ואשביעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית אבי תלך ומאשפחתי ולקחת אשה לבני. ואבוא היום אל העין ואומרה ה' אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה. הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה הגמיאיני נא מעט מים מכדך. ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב, היא האשה אשר הוכיח ה' לבן אדוני. אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יוצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא. ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה, ואשתה וגם הגמלים השקתה. ואשאלה ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה, ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה. ואקד וישתחו לה' ואברך את ה' אלהי אדני אברהם אשר נחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדוני לבנו. ועתה אם יש אתכם עושים חסד ואמת הגידו לי, ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל. ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מה' לא נוכל דבר אליך רע או טוב. הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר ה'. ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה לה'. ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה, ומגדנות נתן לאחיה ולאמה. ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו, וישכימו בבקר ויאמר שלחני לאדוני. ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה. ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה, ותאמר אלך. וישלחו את רבקה אחתם ואת מינקתה ואת עבד אברהם ואנשיו. ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שונאיו. ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש, ויקח העבד את רבקה וילך. ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב. ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים. ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל. ותאמר אל העבד מי האיש הזה הולך בשדה לקראתנו, ויאמר העבד הוא אדני, ותקח הצעיף ותתכס. ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה. ויביאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה, וינחם יצחק אחרי אמו. ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה, ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח. ויקשן ילד את שבא ואת דדן, ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאומים. ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה, כל אלה בני קטורה. ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויפרדם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם. ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע שנים. ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא. השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו. ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי. ואלה תולדות ישמעאל בן הגר המצרית שפחת שרה לאברהם. ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם. ומשמע ודומה ומשא. חדד ותימא יטור נפיש וקדמה. אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לאמותם. ואלה שני חיי ישמעאל מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו. וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל. ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק. ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה. ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא, ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו. ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'. ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו, ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר. ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה. ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב. ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים. ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב. ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי, על כן קרא שמו אדום. ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי. ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה. ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך לי, וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב. ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה. ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם, וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה. וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אומר אליך. גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך. והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ. עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי. וישב יצחק בגרר. וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא. ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו. ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא, ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה. ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם. ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת. ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה'. ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים. וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר. ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד. וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם. וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו. ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים. ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו. ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה. ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו והפרינו בארץ. ויעל משם באר שבע. וירא אליו ה' בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי. ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה' ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר. ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מריעהו ופיכל שר צבאו. ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם. ויאמרו ראו ראינו כי היה ה' עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך. אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה'. ויעש להם משתה ויאכלו וישתו. וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום. ויהי בעת ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים. ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה. ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי. ותהיין מרת רוח ליצחק וברבקה. ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני. ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד. ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך לפני ה' לפני מותי. ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא. ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר. הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה' לפני מותי. ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך. לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב. והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו. ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק. אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה. ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי. וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו. ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו. ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך. ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה ה' אלהיך לפני. ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכהו. ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני. ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי. ויגש לו ויאכל וויבא לו יין וישת. ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני. ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'. ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש. יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך. ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו. ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך. ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו. ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה. כשמוע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי. ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך. ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי. ויאמר הלא אצלת ברכה לי. ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני. ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי. וישא עשו את קולו ויבך. ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל. ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. ויעתר עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי. ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה. וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד. ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים. ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען. קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך. ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים. ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם. ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא. וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה. ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים. והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר. ואספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן ושבו את האבן על פי הבאר למקמה. ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו. ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו. ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן. ויאמר הן עוד היום גדול לא עת הקבץ המקנה השקו הצאן ולכו רעו. ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן. עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא. ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו. וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך. ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה. ויהי כשמוע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה. ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים. ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך. ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל. ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה. ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר שבה עמדי. ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה. ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה. והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה. ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה. והיה בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני. ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות. ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה. ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה. ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות. וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה. ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי כי עתה אהבני אישי. ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון. ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי. ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת. ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי. ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה. ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב. ותהר בלהה ותלד ליעקב בן. ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן. ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב. ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי. ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה. ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד. ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב. ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר. וילכו בני ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבאם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך. ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך. ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויבא עמה בלילה ההוא. וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי. ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר. ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב. ותאמר לאה זבדני אלהים אותי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן. ואחרי כן ילדה בת ותקרא שמה דינה. ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה. ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי. ותקרא שמו יוסף לאמר יסף ה' לי בן אחר. ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי ולארצי. תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך. ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני ה' בגללך. נקבה שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי. כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה' אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי. ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר. אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי. וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך. ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל עקד בכשבים ויתן ביד בניו. וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות. ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות. ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ובאן לעת יחמנה לבוא לשתות. ויחמו הצאן אליהן ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים. והכבשים הפריד יעקב וישת פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ויתן עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן. והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להחם בין המקלות. ובהעטף הצאן לא יתן ויהי העטופים ללבן והמקשרות ליעקב. ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים. וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה. ויראה יעקב את פני לבן והנה איננו אתמול שלשום כאתמול שלשום. ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך. וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו. ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו אתמול שלשום כאתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי. ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן. ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי. אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים. ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי. ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים. ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני. ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך. אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך. ותענינה רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו. הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו. כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה. ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים. וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען. ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה. ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא. ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד. ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב. ויקח את אחיו עמו וירדפ אחריו דרך שבעת ימים וידבק אחריו בהר הגלעד. ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע. ויגע לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והלבן תקע את אחיו בהר הגלעד. ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנוב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב. למה נחבאת לברח ותגנוב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור. ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות. יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע. ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי. ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי. עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך. ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם. ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל. ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא. ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי. ויחפש ולא מצא את התרפים. ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי. כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו. זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי. טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנובתי יום וגנובתי לילה. הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני. זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים. לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אמש הוכיח. ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו. ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך. ויקח יעקב אבן וירימה מצבה. ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל. ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד. ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד. והמצפה אשר אמר יצף ה' ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו. אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך. ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך. עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה. אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם. ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק. ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר. וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו. ויעקב הלך לדרכו וישא מלאכי אלהים בו. ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים. וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום. ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה. ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך. וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות. ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשארת לפליטה. ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה' האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכ

ויקרא יצחק את שמו יעקב ויעקב את שמו ישראל ויקרא את שמו בנימין
ויקרא יוסף את שמו אשר ויקרא את שמו נפתלי ויקרא את שמו גד
ויקרא את שמו יששכר ויקרא את שמו זבולן ותקרא את שמו דינה
ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמיה
ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהי את חרפתי ותקרא את שמו יוסף
לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה את יוסף ויעקב אל לבן
שלחני ואלכה למקומי ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי
אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך: ויאמר
נקבה משכרתך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר
מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר
הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה כשר בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי:
ותענה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני
נקד וטלוא בעזים וכשר בכבשים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו
יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל
אשר לבן בו וכל כשר בכבשים ונתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים
בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ויקח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשף על המקלות אשר
בירכתי השקתות אשר תבאן הצאן לרבת לנגד הצאן ויחמן לבאתן
לשתות: ויחמו הצאן אליו ויעקב לקח מקל ענף ויפצל בו פצלות
ויחשף לבן את הקלוט אשר במקלות ויעמד אתם נגד הצאן בשקתות
המים אשר תשקינה הצאן נגד פניהן ויחמן בבאן לשתות: ויחמו
הצאן אליהם ויעקב לקח מקל ענף ויפצל בו פצלות ויחשף לבן את
הקלוט אשר במקלות ויעמד אתם נגד הצאן בשקתות המים אשר
תשקינה הצאן נגד פניהן ויחמן בבאן לשתות: ויחמו הצאן אליהם
ויעקב לקח מקל ענף ויפצל בו פצלות ויחשף לבן את הקלוט אשר
במקלות ויעמד אתם נגד הצאן בשקתות המים אשר תשקינה הצאן
נגד פניהן ויחמן בבאן לשתות: ויחמו הצאן אליהם ויעקב לקח מקל
ענף ויפצל בו פצלות ויחשף לבן את הקלוט אשר במקלות ויעמד אתם
נגד הצאן בשקתות המים אשר תשקינה הצאן נגד פניהן ויחמן בבאן
לשתות: ויחמו הצאן אליהם

תורה נביאים וכתובים

ואם לא יעשה כן ויבא לידי מכשול ח"ו אין לו על מי להשליך חוץ מעצמו ומחוסר אמונה שלו שלא האמין בדברי חכמים ולא עשה כמצותם ולא יועיל לו שום תירוץ ולא יוכל לומר שלא ידע שהוא מכשול כי הרי ידע שחכמים אמרו כן ולא האמין בדבריהם ולא עשה כמצותם ולכן הוא נענש על כל מה שיבא לידי מכשול ח"ו וא

שבעה טובי לבת

שבוע שירים בוקס

שבוע ארצות

ואמרו לו אין לנו אלא מה שאנו רואין אותו עושה ואנו עושין כמוהו
ואמר להם אם כן אתם עושים כמוני ואני עושה כמו שעשה אברהם
אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה
כמו שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני עושה ואני עושה כמו
שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם אבינו
ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני
עושה ואני עושה כמו שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו
שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני
ואתם עושים כמו שאני עושה ואני עושה כמו שעשה אברהם
אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו
עשה כמו שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני עושה ואני
עושה כמו שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו שעשה
אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני ואתם
עושים כמו שאני עושה ואני עושה כמו שעשה אברהם אבינו
ואתם עושים כמו שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה
כמו שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני עושה ואני עושה
כמו שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם
אבינו ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני ואתם עושים
כמו שאני עושה ואני עושה כמו שעשה אברהם אבינו ואתם
עושים כמו שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה כמו
שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני עושה ואני עושה כמו
שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם אבינו
ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני ואתם עושים כמו
שאני עושה ואני עושה כמו שעשה אברהם אבינו ואתם
עושים כמו שעשה אברהם אבינו ואברהם אבינו עשה כמו
שעשיתי אני ואתם עושים כמו שאני עושה ואני עושה כמו
שעשה אברהם אבינו ואתם עושים כמו שעשה אברהם
אבינו ואברהם אבינו עשה כמו שעשיתי אני ואתם עושים
כמו

ולפי שהיה מדרכו של רבי יוחנן לדרוש בכל יום בבית המדרש, ולא היה יכול לעמוד על כל מה שהיה צריך לדרוש, היה מניח את הדברים שלא הספיק לדרוש, ואומר: אני יודע שיבוא אליהו ויגלה לנו את כל מה שלא הספקנו לדרוש היום.

ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים.

ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים.

ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים.

ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים.

ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים. ואמר רבי יוחנן: כל מי שיש לו תלמיד חכם בעירו ומכבדו כראוי, זוכה לשלושה דברים: לחכמה, לעושר ולבנים.

שבועה קורין בשטר

ולא יעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך כי עבד היית בארץ מצרים ויצא ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת. ואמר ר' יוסי הגלילי מה ת"ל כמוך אלא שהעבד חייב בשבת מפני כבוד רבו ורבו חייב בשבת מפני כבוד העבד. ר' יוסי אומר מה ת"ל למען ינוח עבדך ואמתך

שנים עשר חדשים כי יש ימים שנה ויש שנה שהיא
שנים עשר חדשים ויש שנה שהיא שלשה עשר חדשים
ויש שנה שהיא ארבעה עשר חדשים ויש שנה שהיא
חמשה עשר חדשים ויש שנה שהיא ששה עשר חדשים
ויש שנה שהיא שבעה עשר חדשים ויש שנה שהיא
שמונה עשר חדשים ויש שנה שהיא תשעה עשר
חדשים ויש שנה שהיא עשרים חדשים ויש שנה
שהיא עשרים ואחד חדשים ויש שנה שהיא עשרים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא עשרים ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא עשרים וארבעה חדשים
ויש שנה שהיא עשרים וחמשה חדשים ויש שנה
שהיא עשרים וששה חדשים ויש שנה שהיא עשרים
ושבעה חדשים ויש שנה שהיא עשרים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא עשרים ותשעה חדשים
ויש שנה שהיא שלשים חדשים ויש שנה שהיא
שלשים ואחד חדשים ויש שנה שהיא שלשים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא שלשים ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא שלשים וארבעה חדשים
ויש שנה שהיא שלשים וחמשה חדשים ויש שנה
שהיא שלשים וששה חדשים ויש שנה שהיא שלשים
ושבעה חדשים ויש שנה שהיא שלשים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא שלשים ותשעה חדשים
ויש שנה שהיא ארבעים חדשים ויש שנה שהיא
ארבעים ואחד חדשים ויש שנה שהיא ארבעים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא ארבעים ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא ארבעים וארבעה חדשים
ויש שנה שהיא ארבעים וחמשה חדשים ויש שנה
שהיא ארבעים וששה חדשים ויש שנה שהיא
ארבעים ושבעה חדשים ויש שנה שהיא ארבעים
ושמונה חדשים ויש שנה שהיא ארבעים ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא חמשים חדשים ויש שנה
שהיא חמשים ואחד חדשים ויש שנה שהיא חמשים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא חמשים ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא חמשים וארבעה חדשים
ויש שנה שהיא חמשים וחמשה חדשים ויש שנה
שהיא חמשים וששה חדשים ויש שנה שהיא חמשים
ושבעה חדשים ויש שנה שהיא חמשים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא חמשים ותשעה חדשים
ויש שנה שהיא ששים חדשים ויש שנה שהיא
ששים ואחד חדשים ויש שנה שהיא ששים ושנים
חדשים ויש שנה שהיא ששים ושלשה חדשים
ויש שנה שהיא ששים וארבעה חדשים ויש שנה
שהיא ששים וחמשה חדשים ויש שנה שהיא ששים
וששה חדשים ויש שנה שהיא ששים ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא ששים ושמונה חדשים ויש שנה
שהיא ששים ותשעה חדשים ויש שנה שהיא שבעים
חדשים ויש שנה שהיא שבעים ואחד חדשים ויש
שנה שהיא שבעים ושנים חדשים ויש שנה שהיא
שבעים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שבעים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שבעים וחמשה
חדשים ויש שנה שהיא שבעים וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים ושבעה חדשים ויש שנה שהיא
שבעים ושמונה חדשים ויש שנה שהיא שבעים
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא שמונים חדשים
ויש שנה שהיא שמונים ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שמונים ושנים חדשים ויש שנה שהיא
שמונים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שמונים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שמונים וחמשה
חדשים ויש שנה שהיא שמונים וששה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים ושבעה חדשים ויש שנה שהיא
שמונים ושמונה חדשים ויש שנה שהיא שמונים
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא תשעים חדשים
ויש שנה שהיא תשעים ואחד חדשים ויש שנה
שהיא תשעים ושנים חדשים ויש שנה שהיא
תשעים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא תשעים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא תשעים וחמשה
חדשים ויש שנה שהיא תשעים וששה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים ושבעה חדשים ויש שנה שהיא
תשעים ושמונה חדשים ויש שנה שהיא תשעים
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא מאה חדשים ויש
שנה שהיא מאה ואחד חדשים ויש שנה שהיא מאה
ושנים חדשים ויש שנה שהיא מאה ושלשה חדשים
ויש שנה שהיא מאה וארבעה חדשים ויש שנה
שהיא מאה וחמשה חדשים ויש שנה שהיא מאה
וששה חדשים ויש שנה שהיא מאה ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא מאה ושמונה חדשים ויש שנה
שהיא מאה ותשעה חדשים ויש שנה שהיא מאתים
חדשים ויש שנה שהיא מאתים ואחד חדשים ויש
שנה שהיא מאתים ושנים חדשים ויש שנה שהיא
מאתים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא מאתים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא מאתים וחמשה
חדשים ויש שנה שהיא מאתים וששה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים ושבעה חדשים ויש שנה שהיא
מאתים ושמונה חדשים ויש שנה שהיא מאתים
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא שלש מאות חדשים
ויש שנה שהיא שלש מאות ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שלש מאות ושנים חדשים ויש שנה שהיא
שלש מאות ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שלש
מאות וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שלש מאות
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שלש מאות וששה
חדשים ויש שנה שהיא שלש מאות ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא שלש מאות ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות ותשעה חדשים ויש שנה
שהיא ארבע מאות חדשים ויש שנה שהיא ארבע
מאות ואחד חדשים ויש שנה שהיא ארבע מאות
ושנים חדשים ויש שנה שהיא ארבע מאות ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא ארבע מאות וארבעה
חדשים ויש שנה שהיא ארבע מאות וחמשה חדשים
ויש שנה שהיא ארבע מאות וששה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות ושבעה חדשים ויש שנה
שהיא ארבע מאות ושמונה חדשים ויש שנה שהיא
ארבע מאות ותשעה חדשים ויש שנה שהיא חמש
מאות חדשים ויש שנה שהיא חמש מאות ואחד
חדשים ויש שנה שהיא חמש מאות ושנים חדשים
ויש שנה שהיא חמש מאות ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות וארבעה חדשים ויש שנה
שהיא חמש מאות וחמשה חדשים ויש שנה שהיא
חמש מאות וששה חדשים ויש שנה שהיא חמש
מאות ושבעה חדשים ויש שנה שהיא חמש מאות
ושמונה חדשים ויש שנה שהיא חמש מאות
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא שש מאות חדשים
ויש שנה שהיא שש מאות ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שש מאות ושנים חדשים ויש שנה שהיא
שש מאות ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שש
מאות וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שש מאות
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שש מאות וששה
חדשים ויש שנה שהיא שש מאות ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא שש מאות ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות ותשעה חדשים ויש שנה
שהיא שבע מאות חדשים ויש שנה שהיא שבע
מאות ואחד חדשים ויש שנה שהיא שבע מאות
ושנים חדשים ויש שנה שהיא שבע מאות ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא שבע מאות וארבעה
חדשים ויש שנה שהיא שבע מאות וחמשה חדשים
ויש שנה שהיא שבע מאות וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות ושבעה חדשים ויש שנה
שהיא שבע מאות ושמונה חדשים ויש שנה שהיא
שבע מאות ותשעה חדשים ויש שנה שהיא שמונה
מאות חדשים ויש שנה שהיא שמונה מאות ואחד
חדשים ויש שנה שהיא שמונה מאות ושנים חדשים
ויש שנה שהיא שמונה מאות ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות וארבעה חדשים ויש שנה
שהיא שמונה מאות וחמשה חדשים ויש שנה שהיא
שמונה מאות וששה חדשים ויש שנה שהיא שמונה
מאות ושבעה חדשים ויש שנה שהיא שמונה מאות
ושמונה חדשים ויש שנה שהיא שמונה מאות
ותשעה חדשים ויש שנה שהיא תשע מאות חדשים
ויש שנה שהיא תשע מאות ואחד חדשים ויש שנה
שהיא תשע מאות ושנים חדשים ויש שנה שהיא
תשע מאות ושלשה חדשים ויש שנה שהיא תשע
מאות וארבעה חדשים ויש שנה שהיא תשע מאות
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא תשע מאות וששה
חדשים ויש שנה שהיא תשע מאות ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא תשע מאות ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות ותשעה חדשים ויש שנה
שהיא אלף חדשים ויש שנה שהיא אלף ואחד
חדשים ויש שנה שהיא אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא אלף ושלשה חדשים ויש שנה שהיא
אלף וארבעה חדשים ויש שנה שהיא אלף וחמשה
חדשים ויש שנה שהיא אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא אלף ושבעה חדשים ויש שנה שהיא
אלף ושמונה חדשים ויש שנה שהיא אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא אלפים חדשים ויש שנה
שהיא אלפים ואחד חדשים ויש שנה שהיא אלפים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא אלפים ושלשה
חדשים ויש שנה שהיא אלפים וארבעה חדשים
ויש שנה שהיא אלפים וחמשה חדשים ויש שנה
שהיא אלפים וששה חדשים ויש שנה שהיא אלפים
ושבעה חדשים ויש שנה שהיא אלפים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא אלפים ותשעה חדשים
ויש שנה שהיא שלשת אלפים חדשים ויש שנה
שהיא שלשת אלפים ואחד חדשים ויש שנה שהיא
שלשת אלפים ושנים חדשים ויש שנה שהיא שלשת
אלפים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים וששה
חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא שלשת אלפים ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא ארבעת אלפים חדשים
ויש שנה שהיא ארבעת אלפים ואחד חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים וששה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעת אלפים ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשת אלפים חדשים ויש שנה שהיא
חמשת אלפים ואחד חדשים ויש שנה שהיא חמשת
אלפים ושנים חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים וששה
חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא חמשת אלפים ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא ששת אלפים חדשים ויש
שנה שהיא ששת אלפים ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ששת אלפים ושנים חדשים ויש שנה שהיא
ששת אלפים ושלשה חדשים ויש שנה שהיא ששת
אלפים וארבעה חדשים ויש שנה שהיא ששת אלפים
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא ששת אלפים וששה
חדשים ויש שנה שהיא ששת אלפים ושבעה חדשים
ויש שנה שהיא ששת אלפים ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ששת אלפים ותשעה חדשים ויש שנה
שהיא שבעת אלפים חדשים ויש שנה שהיא שבעת
אלפים ואחד חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים
ושנים חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים וששה
חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא שבעת אלפים ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא שמונת אלפים חדשים
ויש שנה שהיא שמונת אלפים ואחד חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים וששה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שמונת אלפים ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעת אלפים חדשים ויש שנה שהיא
תשעת אלפים ואחד חדשים ויש שנה שהיא תשעת
אלפים ושנים חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים וששה
חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא תשעת אלפים ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא עשרת אלפים חדשים
ויש שנה שהיא עשרת אלפים ואחד חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים ושנים חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים וששה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא עשרת אלפים ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים אלף חדשים ויש שנה שהיא
עשרים אלף ואחד חדשים ויש שנה שהיא עשרים
אלף ושנים חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף וששה
חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא עשרים אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא שלשים אלף חדשים
ויש שנה שהיא שלשים אלף ואחד חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים אלף חדשים ויש שנה שהיא
ארבעים אלף ואחד חדשים ויש שנה שהיא ארבעים
אלף ושנים חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף וששה
חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא ארבעים אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא חמשים אלף חדשים
ויש שנה שהיא חמשים אלף ואחד חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ששים אלף חדשים ויש שנה שהיא
ששים אלף ואחד חדשים ויש שנה שהיא ששים
אלף ושנים חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף וששה
חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא ששים אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא שבעים אלף חדשים
ויש שנה שהיא שבעים אלף ואחד חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים אלף חדשים ויש שנה שהיא
שמונים אלף ואחד חדשים ויש שנה שהיא שמונים
אלף ושנים חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף וששה
חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא שמונים אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא תשעים אלף חדשים
ויש שנה שהיא תשעים אלף ואחד חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא תשעים אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא מאה אלף חדשים ויש שנה שהיא
מאה אלף ואחד חדשים ויש שנה שהיא מאה
אלף ושנים חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף וששה
חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא מאה אלף ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא מאתים אלף חדשים
ויש שנה שהיא מאתים אלף ואחד חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא מאתים אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא שלש מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שלש מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שלש מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא ארבע מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ארבע מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ארבע מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא חמש מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא חמש מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא חמש מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא שש מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שש מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שש מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא שבע מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שבע מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שבע מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא שמונה מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שמונה מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף חדשים ויש שנה
שהיא תשע מאות אלף ואחד חדשים ויש שנה
שהיא תשע מאות אלף ושנים חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף וששה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא תשע מאות אלף ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא מיליון חדשים ויש שנה שהיא מיליון
ואחד חדשים ויש שנה שהיא מיליון ושנים חדשים
ויש שנה שהיא מיליון ושלשה חדשים ויש שנה
שהיא מיליון וארבעה חדשים ויש שנה שהיא
מיליון וחמשה חדשים ויש שנה שהיא מיליון
וששה חדשים ויש שנה שהיא מיליון ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא מיליון ושמונה חדשים
ויש שנה שהיא מיליון ותשעה חדשים ויש שנה
שהיא שני מיליון חדשים ויש שנה שהיא שני
מיליון ואחד חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון
ושנים חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון
ושלשה חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון
וארבעה חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון
וחמשה חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון וששה
חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון ושבעה
חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון ושמונה
חדשים ויש שנה שהיא שני מיליון ותשעה
חדשים ויש שנה שהיא שלשה מיליון חדשים
ויש שנה שהיא שלשה מיליון ואחד חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שלשה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא ארבעה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ארבעה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא חמשה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא חמשה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא חמשה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא ששה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ששה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ששה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא שבעה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שבעה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שבעה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא שמונה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שמונה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שמונה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא תשעה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא תשעה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא תשעה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון חדשים ויש שנה
שהיא עשרה מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא עשרה מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא עשרה מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא עשרים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא עשרים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא עשרים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא שלשים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שלשים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שלשים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא ארבעים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ארבעים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ארבעים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא חמשים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא חמשים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא חמשים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא ששים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא ששים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא ששים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא שבעים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שבעים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שבעים מיליון ותשעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון חדשים ויש שנה
שהיא שמונים מיליון ואחד חדשים ויש שנה
שהיא שמונים מיליון ושנים חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון ושלשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון וארבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון וחמשה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון וששה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון ושבעה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון ושמונה חדשים ויש
שנה שהיא שמונים מיליון ותש

שנים עשר חודש ניסן הוא חודש הראשון לכל
המועדות ולכל המצות ולכל הקרבנות ולכל
הנסכים ולכל הנדרים ולכל הנדבות ולכל
הקרבנות שהיו ישראל מקריבין בכל שנה
ושנה ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל יום
ויום ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל שבת
ושבת ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל
חודש וחודש ולכל הקרבנות שהיו מקריבין
בכל שנה ושנה ולכל הקרבנות שהיו מקריבין
בכל יום ויום ולכל הקרבנות שהיו מקריבין
בכל שבת ושבת ולכל הקרבנות שהיו מקריבין
בכל חודש וחודש ולכל הקרבנות שהיו
מקריבין בכל שנה ושנה ולכל הקרבנות
שהיו מקריבין בכל יום ויום ולכל הקרבנות
שהיו מקריבין בכל שבת ושבת ולכל
הקרבנות שהיו מקריבין בכל חודש וחודש
ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל שנה
ושנה ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל יום
ויום ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל שבת
ושבת ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל
חודש וחודש ולכל הקרבנות שהיו מקריבין
בכל שנה ושנה ולכל הקרבנות שהיו
מקריבין בכל יום ויום ולכל הקרבנות
שהיו מקריבין בכל שבת ושבת ולכל
הקרבנות שהיו מקריבין בכל חודש וחודש
ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל שנה
ושנה ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל יום
ויום ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל שבת
ושבת ולכל הקרבנות שהיו מקריבין בכל
חודש וחודש ולכל הקרבנות שהיו
מקריבין בכל שנה ושנה ולכל הקרבנות
שהיו

ולא יהיה לך בית אחר.

ואם תמכור ממכר לעמיתך או תקנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו. בקנות מעמיתך בימי אחר תבואתו ימכור לך. לפי רב השנים תרבה קנתו ולפי מעט השנים תמעיט קנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך. ולא תונו איש את עמיתו וייראת מאלהיך כי אני יי אלהיכם. ועשיתם את חוקותי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אותם וישבתם על הארץ לבטח. ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה. ואם תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשתה את התבואה לשלש השנים. ושכן תזרעו את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן. והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי. ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ. כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו. ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא כדי גאולתו. וחשב את שנות מכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו. ואם לא מצאה ידו דיו והיה מכרו ביד הקונה אותו עד שנת היובל ויצא ביובל ושב לאחזתו. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאולתו עד תום שנת ממכרו ימים תהיה גאולתו. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לו בעיר אשר לא חומה לקנין לצמיתם לדרתיו לא יצא ביובל. ובתי חצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ גאולה יהיה לו ויצאו ביובל. וערי הלוים בתי ערי אחוזתם גאולת עולם יהיה ללוים. ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית ומעיר אחוזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הם תחתם בתוך בני ישראל. ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם. וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך. אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך. את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד. כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך. ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב. כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד. לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך. ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה. וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה. והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך. וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר. אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו. או דודו או בן דודו יגאלנו או מישאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל. וחשב עם קנהו מן השנה שמכר לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו במספר ימים כימי שכיר יהיה עמו. אם עוד רבות בהם לפי שניהם מכסף קנינו יתן את גאולתו. ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו כשכר שנה בשנה יהיה עמו לא ירד לעיני עבדת שנה בשנה. ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו. כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יי אלהיכם.

לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יי אלהיכם. את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יי. אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם. ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו. והשיג לכם דיש את בצירה ובצירה תשיג את זרע והייתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם. ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם. ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב. ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב. ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם. ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש. ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם. והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מוטות עלכם ואולך אתכם קוממיות. ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה. ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי. אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם. ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם. ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי להסרכם שבע על חטאתיכם. ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת. ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו. ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם. ושלחתי בכם את חיה השדי ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות. ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי. והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם. והבאתי עליכם חרב עושת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב. בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו. ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי. והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם. ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו. והשמדתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם. ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם. והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה. ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם חרבה. אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ושבתה את שבתתיה. כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה. והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף חרב ונסו כנוס מחרב ונפלו ואין רודף. וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולכם אין תקום לפני אויביכם. ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם. והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו. עד אשר יתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי. והלכתי עמם בקרי והבאתי אותם בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקתי געלה נפשם. וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם. וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי. אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יי בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה.

וידבר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יפליא נדר בערכך נפשות ליי. והיה ערכך זכר מבן חדש ועד בן שנים והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש עשרים גרה השקל. אם נקבה הוא וערכך שלשים שקל. והיה ערכך מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך זכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים. ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך זכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף. ואם מבן שבעים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים. ואם דל הוא מערכך והעמיד לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריך אתו הכהן. וכי בהמה אשר יקריבו ממנה ליי כל אשר יתן ממנו ליי יהיה קדש. לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש. ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לפני יי והעמיד את הבהמה לפני הכהן. והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה. ואם גאל יגאלנו איש מערכך ויסף חמשיתו עליו. ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליי והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום. ואם גואל יגאל את הבית והוסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו. ואיש כי יקדיש ליי משדה אחוזתו והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף. אם משדה מועד יקדיש כערכך יקום. ואם משדה יובל יקדיש אחר ערכך יעריך הכהן לו את הכסף עד שנת היובל ונתן ערכך ביום ההוא קדש ליי. בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ. וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל. אך בכור אשר יבכר לי בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה לי הוא. ואם בבהמה טמאה ופדה בערכך והוסף חמשיתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך. אך כל חרם אשר יחרים איש לי מכל אשר לו מאדם ובבהמה ומשדה אחוזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליי. כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת. וכל מעשר הארץ מזרע הארץ ומפרי העץ לי הוא קדש ליי. ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו. וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליי. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל. אלה המצות אשר צוה יי את משה אל בני ישראל בהר סיני.

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי. וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו. ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש. וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח. והקרב ורחצו את הכרעים במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליי. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו. ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליי. ואם מן העוף עולה קרבנו ליי והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו. והקריב הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח ליי. ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה. והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתו ומשמנו על כל לבונתו והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי. וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. ואם מנחה על המרחשת סלת בלולה בשמן מצה תהיה. פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא. ואם מנחת מרקחת תעשה מנחתך סלת בשמן תעשה. והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריב אל הכהן והגיש אל המזבח. והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי. והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי. כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי. קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח. וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא. והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי.

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי. וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב. והקריב מזבח השלמים אשה ליי את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליי כל חלב לו. חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו. וכל נפש אשר תאכל כל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליי וכרתה הנפש האכלת מעמיה. ודם כל לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה. כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. וידבר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר הנשיא יקריב ביום השבת שה תמים זכר לעולה. ומנחתו עשרון סלת בלולה בשמן לשתי המנחה לאהרן ולבניו. ושחט את השה בירכתי המזבח צפנה לפני יי והקריב בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. והקריב ממנו את כל חלבו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב. ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח ליי כל חלב לו. חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו. וכל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. וידבר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר הנשיא יקריב ביום השבת שה תמים זכר לעולה. ומנחתו עשרון סלת בלולה בשמן לשתי המנחה לאהרן ולבניו. ושחט את השה בירכתי המזבח צפנה לפני יי והקריב בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. והקריב ממנו את כל חלבו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב. ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח ליי כל חלב לו.

ישראל השנה ... ואם לא יכול לעמוד בתפלה עד שיתפלל ... ואם לא יכול לעמוד בתפלה עד שיתפלל ... ואם לא יכול לעמוד בתפלה עד שיתפלל

השכל ועולם הגוף והברכה, שהוא

קנה

תקיעה משפטית
זכרונות
תקיעת שופר

ב"ה

ואם לא יהיה לו בן אלא בת יתן לה כל נכסיו ואם אין לו בת ולא בן יתן נכסיו לאחיו ואם אין לו אחים יתן נכסיו לאחי אביו ואם אין לו אחי אב יתן נכסיו לבן בתו ואם אין לו בן בת יתן נכסיו לבן בנו ואם אין לו בן בן יתן נכסיו לאחי בנו ואם אין לו אחי בן יתן נכסיו לבן אחי אביו ואם אין לו בן אחי אב יתן נכסיו לבן בן אחי אביו ואם אין לו בן בן אחי אב יתן נכסיו לבן בת אחי אביו ואם אין לו בן בת אחי אב יתן נכסיו לבן אחות אביו ואם אין לו בן אחות אב יתן נכסיו לבן בת אחות אביו ואם אין לו בן בת אחות אב יתן נכסיו לבן אחות אמו ואם אין לו בן אחות אם יתן נכסיו לבן בת אחות אמו ואם אין לו בן בת אחות אם יתן נכסיו לבן אחי אמו ואם אין לו בן אחי אם יתן נכסיו לבן בת אחי אמו ואם אין לו בן בת אחי אם

ꝑ ꝓ ꝯ ꝰ ꝝ ꝟ ꝛ ꝺ ꝼ ꝿ ꝗ ꝩ ꝫ ꝭ Ꝯ ꝋ ꝏ ꝸ Ꝺ ꝴ ꝵ ꝶ ꝷ ꝑ ꝓ ꝯ ꝰ ꝝ ꝟ ꝛ ꝺ ꝼ ꝿ ꝗ ꝩ ꝫ ꝭ Ꝯ ꝋ ꝏ ꝸ Ꝺ ꝴ ꝵ ꝶ ꝷ

ואמר לה בלשון זה. ר' יוחנן אומר משלה היתה. ריש לקיש אומר משלו היתה. מה ראה ריש לקיש לומר כן. שכתוב ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים. ולא אמר על משה. ר' יוחנן אומר משלה היתה. שכתוב ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה. ולא אמר בא אל משה. ריש לקיש אומר משלו היתה. שכתוב ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה. ולא אמר נתתי את משה. ר' יוחנן אומר משלה היתה. שכתוב ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה. ולא אמר נתתי את

ב

ב

ואמר לו אם אתה בן אלהים אמור שיהיו האבנים האלה לחם ויענה ויאמר כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי אם על כל מוצא פי אלהים אז יקחהו השטן אל העיר הקדושה ויעמידהו על כנף בית המקדש ויאמר לו אם אתה בן אלהים השלך עצמך למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל ידיהם ישאוך פן תגוף באבן רגלך ויאמר לו ישוע גם כתוב לא תנסה את יי אלהיך ושוב יקחהו השטן אל הר גבוה מאד ויראהו כל ממלכות העולם ותפארתם ויאמר לו כל אלה אתן לך אם תפול ותשתחוה לי אז אמר לו ישוע לך השטן כי כתוב את יי אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבוד אז עזבו השטן ויבואו המלאכים וישרתו לו ויהי כשמוע ישוע כי נתפש יוחנן נסוג אל הגליל ויעזוב את נצרת ויבוא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבולון ונפתלי למלאת את אשר דבר ישעיה הנביא לאמר ארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים העם הישב בחשך ראה אור גדול והיושבים בארץ צלמות אור זרח עליהם מאז החל ישוע להטיף ולאמר שובו כי קרבה מלכות השמים ויהי בהלכו על שפת ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדריי אחיו משליכים מכמורת בים כי דייגים היו ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם ויעזבו מיד את המכמורת וילכו אחריו ויעבור משם ויראה את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו בספינה עם אביהם זבדי מתקנים את חבליהם ויקרא אליהם ויעזבו מיד את הספינה ואת אביהם וילכו אחריו ויסע ישוע בכל הגליל ויורה בבתי הכנסיות ויבשר את בשורת המלכות ויתרפא את כל חולי ומכאוב העם ותפרסם שמועתו בכל ארם ויביאו אליו את כל החולים הנגועים במחלות שונות ובמכאובים קשים ואת המשוגעים והמוכי הרוח והמשותקים וירפאם ורבים מן העם הלכו אחריו מגליל ומן הערים הגדולות מעבר לירדן ומירושלים ומיהודה

ויעל ישוע אל ההר וישב שם ויקרבו אליו תלמידיו ויפתח את פיו וילמדם לאמר אשרי העניים ברוח כי להם מלכות השמים אשרי האבלים כי הם ינחמו אשרי הענוים כי הם ירשו את הארץ אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו אשרי הרחמנים כי הם ירחמו אשרי בעלי הלב הטהור כי הם יראו את אלהים אשרי עושי השלום כי הם יקראו בני אלהים אשרי הנרדפים למען הצדקה כי להם מלכות השמים אשריכם כאשר יחרפו אתכם ויצר לכם ויאמרו עליכם כל דבר רע למעני שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן צרו לנביאים אשר היו לפניכם אתם מלח הארץ ואם המלח תפוג במה ימלח עוד לא יהיה לדבר כי אם להשליך החוצה ולהרמס ברגלי אדם אתם אור העולם לא תוכל עיר להסתר אשר על ראש הר ולא ידליקו נר ויתנוהו תחת המכסה כי אם על המנורה ויאיר לכל אשר בבית כן יאיר אורכם לפני בני אדם למען יראו מעשיכם הטובים ויכבדו את אביכם אשר בשמים אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את הנביאים לא באתי להפר כי אם למלא כי אמן אני אומר לכם עד אשר יעברו השמים והארץ לא יעבור מן התורה אף יו"ד אחת או קוץ אחד עד אשר יתמלא הכל לכן כל המפר אחת מן המצות הקטנות האלה ולמד כן לבני אדם יקרא קטן במלכות השמים אבל כל העושה ולומד יקרא גדול במלכות השמים כי אומר אני לכם כי אם לא תרבה צדקתכם יותר מצדקת הסופרים והפרושים לא תבואו במלכות השמים שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר יהרוג יחויב בדין אבל אני אומר לכם כל הכועס על אחיו יחויב בדין ואשר יאמר לאחיו ריקא יחויב בסנהדרין ואשר יאמר לו שוטה יחויב באש גיהנם לכן אם תקריב את קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי אחיך יש לו עליך דבר עזוב שם את קרבנך לפני המזבח ולך ראשונה התפייס עם אחיך ואחר בוא והקרב את קרבנך מהר התפייס עם יריבך בעודך בדרך עמו פן יסגירך היריב אל השופט והשופט אל השוטר ויושלכת אל בית הסוהר אמן אני אומר לך לא תצא משם עד אשר תשלם את הקנס האחרון שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף אבל אני אומר לכם כל הרואה אשה לחמוד אותה כבר נאף אתה בלבו ואם עינך הימנית מכשילתך נתקה אותה והשלך אותה ממך כי טוב לך שיאבד אחד מאבריך ולא יושלך כל גופך אל גיהנם ואם ידך הימנית מכשילתך קצצה והשלך אותה ממך כי טוב לך שיאבד אחד מאבריך ולא יושלך כל גופך אל גיהנם נאמר גם כן כל המגרש את אשתו יתן לה ספר כריתות אבל אני אומר לכם כל המגרש את אשתו אם לא על דבר זנות הוא מכשילה לנאף וכל הנושא את המגורשת נואף הוא שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם לי"י את נדריך אבל אני אומר לכם לא תשבעו כלל לא בשמים כי כסא אלהים הוא ולא בארץ כי הדום רגליו הוא ולא בירושלים כי עיר מלך רב הוא ולא בראשך כי אין בידך לעשות שערה אחת לבנה או שחורה אך יהי דברכם כן כן ולא לא כי הרע הוא מן השטן שמעתם כי נאמר עין תחת עין ושן תחת שן אבל אני אומר לכם לא תתנגדו לרע כי אם כל המכה אותך על לחיך הימנית הפנה לו גם את השניה וכל הרוצה לדון אותך ולקחת את כתנתך הנח לו גם את המעיל וכל המכריחך ללכת עמו אלף אחד לך עמו שנים וכל השואל ממך תן לו וכל המבקש ממך הלוואה אל תסב פניך ממנו שמעתם כי נאמר לקדמונים תאהב את רעך ותשנא את אויבך אבל אני אומר לכם אהבו את אויביכם וברכו את מקלליכם היטיבו לשונאיכם והתפללו בעד הרודפים אתכם למען תהיו בני אביכם אשר בשמים כי הוא מזריח שמשו על הרעים והטובים ומוריד גשם על הצדיקים והרשעים כי אם תאהבו את אוהביכם מה שכר יש לכם הלא גם המוכסים עושים כן ואם תדברו שלום לאחיכם בלבד מה יתר עשיתם הלא גם הגוים עושים כן לכן תהיו תמימים כאשר אביכם אשר בשמים תמים הוא

השמרו מעשות צדקתכם לעיני בני אדם למען יראו אתכם כי אם לא תקבלו שכר מאת אביכם אשר בשמים כאשר תתנו צדקה אל תתקעו לפניכם בשופר כאשר יעשו הצבועים בבתי הכנסיות ובחוצות למען יכבדו בני אדם כי אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם כאשר תתנו צדקה אל תדענה שמאלכם את אשר תעשה ימינכם למען תהיה צדקתכם בסתר ואביכם אשר רואה בסתר הוא ישלם לכם כאשר תתפללו אל תהיו כצבועים כי הם אוהבים להתפלל בבתי הכנסיות ובפינות הרחובות למען יראו בני אדם כי אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם כאשר תתפללו בחדר סגרו דלתכם והתפללו אל אביכם אשר בסתר ואביכם אשר רואה בסתר הוא ישלם לכם כאשר תתפללו אל תרבו דברים כגויים כי הם חושבים כי בדברים רבים יישמע אליהם אל תהיו כמוהם כי יודע אביכם אשר בשמים את אשר אתם צריכים לו בטרם תשאלוהו לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך תעשה רצונך כאשר בשמים כן בארץ את לחם חקנו תן לנו היום וסלח לנו על חובותינו כאשר גם אנחנו סלחנו לחייבינו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע כי לך המלכות והגבורה והתפארת לעולם אמן כי אם תסלחו לבני אדם על חטאתיהם יסלח גם אביכם אשר בשמים לכם ואם לא תסלחו לבני אדם על חטאתיהם לא יסלח גם אביכם לכם על חטאתיכם

כאשר תצומו אל תהיו כצבועים כי הם מזעיפים פניהם למען יראו בני אדם כי צמים הם אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם כאשר תצומו משחו את ראשכם ורחצו את פניכם למען לא יראו בני אדם כי צמים אתם כי אם אביכם אשר בסתר ואביכם אשר רואה בסתר הוא ישלם לכם

אל תאספו לכם אוצרות על הארץ אשר יאכלם העש והחלודה ואשר יגנבו הגנבים כי אם אספו לכם אוצרות בשמים אשר לא יאכלם העש ולא החלודה ולא יגנבו הגנבים כי אשר אוצרכם שם שם יהיה לבבכם גם נר הגוף הוא העין לכן אם עינך צלולה כל גופך מואר ואם עינך רעה כל גופך חשוך ואם האור אשר בך חשך אשר הוא חשך כמה יהיה החשך

לא תוכלו לעבוד את אלהים ואת הממון יחד כי אם יאהב האחד ויבוז לשני לכן אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולא לגופכם במה תלבשו הלא הנפש יקרה מן המאכל והגוף מן הלבוש הביטו אל עופות השמים כי לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו אל אסמים ואביכם אשר בשמים מפרנסם הלא אתם יקרים מהם מי מכם יוכל בדאגתו להוסיף על קומתו אמה אחת ולמה תדאגו על הלבוש התבוננו נא בשושני השדה איך יגדלו לא יעמלו ולא יטוו ואף שלמה בכל כבודו לא התלבש כאחד מהם ואם את עשב השדה אשר היום הוא ומחר יושלך לתנור אלהים יכסה כן ילבישכם אף יותר מזה מדוע אתם מקטני אמונה אל תדאגו לאמר מה נאכל או מה נשתה או במה נתלבש כי כל אלה יבקשו הגוים ואביכם אשר בשמים יודע כי אתם צריכים לכל אלה כי אם בקשו תחילה את מלכות השמים ואת צדקתו וכל אלה יתוספו לכם לכן אל תדאגו למחר כי מחר יום אחר ודי לכל יום ברעתו

אל תשפטו למען לא תשפטו כי במשפט אשר תשפטו תשפטו ובמדה אשר תמדדו תמדדו לכם מדוע תביט אל הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תשים לב איך תאמר לאחיך הנה אסיר את הקסם מעינך והנה הקורה בעינך מי שהוא צבוע הוצא תחילה את הקורה מעינך ואז תשכיל להוציא את הקסם מעין אחיך אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו את פנינים לפני החזירים פן יבוסום ברגליהם ויפנו וישברוכם

בקשו ותנתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם כי כל המבקש מוצא וכל הדופק יפתח לו ומי הוא האדם אשר אם יבקש בנו לחם יתן לו אבן או אם יבקש דג יתן לו נחש אם כן אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לבניכם אף כי אביכם אשר בשמים יתן טוב לשואליו כל אשר תחפצו שיעשו לכם בני אדם כן תעשו גם אתם להם כי זאת היא התורה והנביאים

הזהרו מן הנביאים השקרים הבאים אליכם בלבושי כבשים ובפנימם זאבים חוטפים אתם מפריהם תכירום כי לא יקטפו ענבים מן הקוצים ולא תאנים מן הדרדרים כל עץ טוב יעשה פרי טוב וכל עץ רע יעשה פרי רע עץ טוב לא יעשה פרי רע ועץ רע לא יעשה פרי טוב כל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יכרת ויושלך אל האש מפריהם תכירום

לא כל האומר אלי אדוני אדוני יבוא במלכות השמים כי אם העושה את רצון אבי אשר בשמים רבים יאמרו אלי ביום ההוא אדוני אדוני הלא בשמך נבאנו ובשמך הוצאנו שדים ובשמך עשינו מעשי גבורות רבים ואז אודיעם כי לא ידעתי אתכם סורו מעלי פועלי הרשע

לכן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם אדמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע וירד הגשם ויבואו הנהרות ויפחו הרוחות ויפלו על הבית ההוא ולא נפל כי יסודו על הסלע וכל השומע את דברי אלה ולא יעשה אותם אדמה לאיש כסיל אשר בנה את ביתו על החול וירד הגשם ויבואו הנהרות ויפחו הרוחות ויפלו על הבית ההוא ויפול ותהי נפילתו גדולה

ויהי כאשר כלה ישוע את הדברים האלה ויתמהו העם על תורתו כי לימדם כמושל ולא כסופר

ויהי כאשר ירד מן ההר ויראו העם כי גדולים דבריו ומעשיו ויבואו אליו מכל עבר ויקרא אליו שנים עשר תלמידיו ויתן להם כח ורשות על כל השדים ולרפא כל חולי ומכאוב ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדריי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו פיליפוס וברתולמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ותדי שמעון הקנאי ויהודה איש קריות אשר הוא הסגיר את ישוע

את שנים עשר האלה שלח ישוע ויצו עליהם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל כל עיר השומרונים אל תבואו כי אם לכו אל הכבשים האובדות מבית ישראל והלכתם הכריזו לאמר כי קרבה מלכות השמים רפאו חולים טהרו מצורעים הקימו מתים הוציאו שדים חנם קבלתם חנם תנו לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחושת בדרכיכם לא תקחו תיק ולא לחם ולא מקל ולא נעלים ולא שני כתנות כי ראוי הפועל למאכלו בכל עיר ועיר אשר תבואו שאלו מי בה ראוי ושם תלינו עד אשר תצאו ובבואכם אל הבית ברכו אותו לאמר שלום לבית הזה ואם יהיה הבית ראוי תבוא שלומכם עליו ואם לא יהיה ראוי שלומכם ישוב אליכם ובכל עיר אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו לדבריכם בצאתכם מן הבית ההוא או מן העיר ההיא נערו את עפר רגליכם

הנה אנכי שולח אתכם כצאן בתוך זאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים השמרו מבני אדם כי ימסרו אתכם לבתי דין ובבתי הכנסיות יצליפו אתכם ולפני מושלים ומלכים תובאו למענו למען תהיה לעדות להם ולגוים וכאשר ימסרו אתכם אל תדאגו מה תדברו או איך תדברו כי בעת ההיא יתן לכם מה תדברו כי לא אתם תדברו כי אם רוח אביכם אשר בשמים הוא אשר ידבר בכם ואח יסגיר את אחיו למות ואב את בנו ובנים יקומו על הוריהם והומתו ואתם תהיו שנואים לכל בעבור שמי אך הנושע עד הקץ הוא יחיה וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחת ברחו אל אחרת כי אמן אני אומר לכם לא תכלו את ערי ישראל עד אשר יבוא בן האדם

אין תלמיד גדול ממורהו ואין עבד גדול מאדוניו די לתלמיד כי יהיה כמורהו ולעבד כי יהיה כאדוניו אם בעל הבית כונו בשם בעל זבוב כמה יותר בני ביתו אל תיראו מהם כי אין נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע מה שאני אומר לכם בחשך אמרו אתם באור ומה שאתם שומעים באזנכם קראו על הגגות ואל תיראו מן ההורגים את הגוף ואינם יכולים להרוג את הנפש כי אם יראו מן המשחית את הנפש והגוף בגיהנם לכן אל תיראו כי שוה ערך שני דרורים בפרוטה אחת ואף אחד מהם לא יפול ארצה בלי רצון אביכם אשר בשמים ואתם אפילו שערות ראשכם כולם ספורות לכן אל תיראו כי יקרים אתם מכל הדרורים

כל המודה בי לפני בני אדם אודה גם אני בו לפני אבי אשר בשמים וכל המכחישני לפני בני אדם אכחישנו גם אני לפני אבי אשר בשמים אל תחשבו כי באתי להביא שלום על הארץ לא באתי להביא שלום כי אם חרב כי באתי לשים אדם בעד אביו ובת בעד אמה וכלה בעד חמותה ואויבי האדם אנשי ביתו מי שאוהב אב או אם יותר ממני אינו ראוי לי ומי שאוהב בן או בת יותר ממני אינו ראוי לי ומי שאינו נושא את צלבו ובא אחרי אינו ראוי לי מי שמוצא את נפשו יאבדנה ומי שמאבד את נפשו בעבורי ימצאנה

מי שמקבל אתכם מקבל אותי ומי שמקבל אותי מקבל את אשר שלחני מי שמקבל נביא בשם נביא יקבל שכר נביא ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יקבל שכר צדיק וכל המשקה אחד מן הקטנים האלה כוס מים קרים בשם תלמיד אמן אני אומר לכם לא יאבד שכרו

ויהי כאשר כלה ישוע לצוות את שנים עשר תלמידיו ויסע משם ללמד ולהטיף בערי הגליל

ויבוא יוחנן בכלא מעשי המשיח ויקרא אל שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו ושאלו את ישוע לאמר אתה הוא הבא או אחר נחכה לו ויבואו האנשים אל ישוע ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר אתה הוא הבא או אחר נחכה לו ויענם ישוע ויאמר לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ושמעתם העורים רואים והפסחים הולכים והמצורעים נטהרים והחרשים שומעים והמתים קמים והעניים מבשרים טוב ואשרי אשר לא יכשל בי

ויהי כאשר הלכו ויחל ישוע לדבר אל העם על יוחנן מה יצאתם אל המדבר לראות קנה הנטוש ברוח הלא לא כן ומה יצאתם לראות איש לבוש בגדים נעימים הלא לבושי מלכים בבתי מלכים הם ומה יצאתם לראות נביא אמן אני אומר לכם ואף יותר מנביא הוא כי הוא הנביא אשר עליו נאמר הנני שולח מלאכי לפניך אשר יכין דרכך לפניך אמן אני אומר לכם בין הנולדים מאשה לא קם גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול ממנו ומימות יוחנן המטביל עד עתה מלכות השמים נלחמת ואנשי חמס חומסים אותה כי כל הנביאים והתורה עד יוחנן נבאו ואם תרצו לקבל הוא הוא אליהו הבא אשר יבוא לפני יום יי הגדול והנורא ומי שאוזן לו ישמע

ויאמר ישוע את מי אדמה את הדור הזה הוא דומה לילדים הישבים בשוק וקוראים אל חבריהם לאמר חלינו לכם ולא רקדתם ספדנו לכם ולא בכיתם כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד יש בו בא בן האדם אוכל ושותה ויאמרו הנה איש זולל ושתיין ידיד מוכסים וחוטאים אך החכמה צדקה לכל בניה

ויחל ישוע להוכיח את הערים אשר נעשו בהן רוב מעשי גבורותיו כי לא שבו מדרכיהם הוי לך כורזין הוי לך בית צידה כי אם במעשי גבורות אשר נעשו בכם בימים עברו בצור ובצידון היו שבים מדרכיהם מזמן רב בשק ואפר לכן אמר אני לכם כי יהיה קל לצור ולצידון ביום הדין יותר מלכם ואתה כפרנחום הגבוהה עד השמים עד השאול תורדי כי אם במעשי גבורות אשר נעשו בך בימים עברו בסדום היתה שבה מדרכיה עד היום הזה לכן אמר אני לך כי יהיה קל לארץ סדום ביום הדין יותר ממך

ויהי בעת ההיא ויען ישוע ויאמר אודך אבי שר השמים והארץ כי הסתרת את הדברים האלה מחכמים ונבונים וגלית אותם לתמימים כן כי כן היה רצונך לפניך אמן אני אומר לכם כי הרבה נביאים וצדיקים חמדו לראות את אשר אתם רואים ולא ראו ולשמוע את אשר אתם שומעים ולא שמעו

ויהי כאשר ישב ישוע לאכל לחם בבית שמעון הצבוע ויבוא אשה אחת אל הבית ההוא אשר היתה חוטאת ידועה בעיר ותשב מאחורי רגלי ישוע ותבך ותרחץ את רגליו בדמעותיה ותמחה אותם בשערות ראשה ותשק את רגליו ותסך אותם בשמן ויאמר שמעון בלבו לאמר אם זה נביא הלא ידע מי ומה האשה הנוגעת בו כי חוטאת היא ויען ישוע ויאמר אליו שמעון שמעון יש לי אליך דבר ויאמר דבר רבי ויאמר ישוע לשמעון היו לשני אנשים חייבים מלוה אחד חמש מאות דינרים והשני חמשים ולא היה להם לשלם ויחן לשניהם ויאמר מי מהם יאהבנו יותר ויען שמעון ויאמר אני חושב כי אשר חנן לו יותר ויאמר ישוע אליו ישר דנת ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ולא נתת לי מים לרגלי והיא רחצה את רגלי בדמעותיה ומחתה אותם בשערות ראשה לא נשקתני והיא מאז באה לא חדלה לנשק את רגלי לא סכתה את ראשי בשמן והיא סכה את רגלי בשמן לכן אמר אני לך כי נסלחו חטאותיה הרבות כי אהבה הרבה ואשר מעט נסלח לו מעט יאהב ויאמר אל האשה נסלחו חטאותיך ויחלו המסובים לדבר בלבם מי הוא זה אשר גם חטאות נושא ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה אותך לכי לשלום

ויהי אחרי כן ויסע ישוע בערים ובכפרים ויטיף ויבשר את בשורת מלכות השמים ושנים עשר תלמידיו אתו וגם נשים אחדות אשר נרפאו מרוחות רעות ומחלאים מרים מרים אשה אשר יצאו ממנה שבעה שדים ויוחנה אשת כוזא פקיד הורדוס ושושנה ורבות אחרות אשר שרתו את ישוע ואת תלמידיו מרכושן

ויהי כאשר הלכו ויבוא ישוע אל בית אחד ויתאספו אליו המון עם רב עד כי לא היה מקום אפילו לפתח הבית ויבוא אליו אחד ויגד לו לאמר הנה אמך ואחיך עומדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך ויען ישוע ויאמר אל המגיד מי אמי ומי אחי ויפן ידו אל תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי כי כל העושה את רצון אבי אשר בשמים הוא אחי ואחותי ואמי

ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על שפת הים ויתאספו אליו המון עם רב עד כי עלה בספינה וישב בה והעם כולו עמד על החוף ויאמר אליהם בדברו משלים לאמר הנה יצא הזורע לזרוע ויהי בזרעו ויפל מקצת הזרע על הדרך ויבואו העופות ויאכלוהו ומקצתו נפל על הסלע ויצמח ויבש כי לא היה לו שרש ומקצתו נפל בין הקוצים ויעלו הקוצים ויחנקוהו ומקצתו נפל על הארץ הטובה ויצמח ויתן פרי מאה ששים ושלשים

ויגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו אליו מדוע אתה מדבר אל העם במשלים ויען ישוע ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת את סתרי מלכות השמים ולהם לא נתן כי מי שיש לו יתן לו ויוסיף ומי שאין לו גם את אשר לו יקחו ממנו לכן אני מדבר אליהם במשלים כי בראותם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו ובהם תתמלא נבואת ישעיה הנביא לאמר בשמוע תשמעו ולא תבינו ובראות תראו ולא תדעו כי שמן לב העם הזה ואזניהם כבדו לשמוע ועיניהם עצמו פן יראו בעיניהם ובאזניהם ישמעו ובלבם יבינו ושבו ורפאתי אותם ואשרי עיניכם כי רואות ואזניכם כי שומעות כי אמן אני אומר לכם כי רבים נביאים וצדיקים חמדו לראות את אשר אתם רואים ולא ראו ולשמוע את אשר אתם שומעים ולא שמעו

שמעו את משל הזורע הזרע הוא דבר מלכות השמים והזרע על הדרך הוא כאשר ישמעו את דבר מלכות השמים ולא יבינו ויבוא השטן ויחטוף את הזרע מלבם והזרע על הסלע הוא כאשר ישמעו את הדבר ומיד בשמחה יקבלוהו ואין להם שרש בלבם כי אם לשעה ובבוא צרה או רדיפה בעבור הדבר מיד יכשלו והזרע בין הקוצים הוא כאשר ישמעו את הדבר ויבואו הדאגות והעושר והתאוות ויחנקו את הדבר ולא יתן פרי והזרע על הארץ הטובה הוא כאשר ישמעו את הדבר ויבינו ויתן פרי מאה ששים ושלשים

משל אחר דמתה מלכות השמים לאדם אשר זרע זרע טוב בשדהו ויהי בישון האדם ויבוא אויבו ויזרע זרע רע בתוך החטים ויצא ויעזוב ויצמח העשב ויעשה פרי ויראו עבדי בעל הבית את העשב הרע ויבואו ויאמרו אל בעל הבית הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו עשב רע ויאמר אליהם אויב עשה זאת ויאמרו עבדיו אליו הרצונך כי נלך ונאספנו ויאמר לא פן תעקרו את החטים בעקרכם את העשב הרע הניחו שניהם יגדלו יחדו עד הקציר ובעת הקציר אמר אל הקוצרים אספו תחילה את העשב הרע וקשרו אותו לאגודות לשרפה והחטים אספו אל אסמי

משל אחר דמתה מלכות השמים לגרעין חרדל אשר לקח איש וזרעו בשדהו והוא הקטן מכל הזרעים ובגדלו הוא גדול מכל הירקות ויהי לעץ גדול ויבואו עופות השמים וישכנו בענפיו

משל אחר דמתה מלכות השמים לשאור אשר לקחה אשה ותצפנהו בשלש סאים קמח עד כי החמיץ כולו

כל אלה דבר ישוע בדברו משלים אל העם ובלתי משל לא דבר אליהם

ויהי כאשר כלה ישוע לדבר את המשלים האלה ויסע משם ויבוא אל עיר מולדתו ויהי בלכתו בדרך ויבואו אליו שנים מתלמידיו ויאמרו אליו רבי הנה אנחנו הולכים אחריך ומה יהיה לנו ויען ישוע ויאמר אליהם הנה שועלים יש להם מחילות ועופות השמים יש להם קנים ובן האדם אין לו מקום להניח את ראשו

ויהי כאשר הלכו ויבוא ישוע אל עיר מולדתו ויהי בלמדו את העם בבית הכנסת ויתמהו כולם ויאמרו הלא זה בן יוסף הנגר הלא אמו נקראת מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה הלא כל אחיותיו אתנו ומאין לו כל אלה ויכשלו בו ויען ישוע ויאמר אליהם לא בזו נביא כי אם בעירו ובביתו ולא עשה שם מעשי גבורות רבים בעבור אי אמונתם

ויהי בעת ההיא וישמע הורדוס המלך את שמועת ישוע ויאמר אל עבדיו הלא זה יוחנן המטביל אשר קמתי מן המתים ולכן יפעלו בו כחות נפלאים ויבקש הורדוס לראות את ישוע ויבוא אליו ויחל לשאלו שאלות רבות ולא ענהו ישוע דבר ויעמדו שרי הכהנים וזקני העם ויתלוננו עליו ויאמרו כי הוא מסית את העם ומלמדם לבלתי שלם מס לקיסר ויאמר הורדוס אל ישוע הלא שמעת את אשר יענו בך ומדוע לא תענה דבר ויען ישוע ויאמר אל הורדוס אתה אמרת ויאמר הורדוס אל עבדיו הלא זה איש שוטה הוא ויצו עליו ללעוג לו ולהלבישו בגדי שחוק ויעשו כן ויחזירו אותו אל פילטוס ויהי מן היום ההוא ויהי הורדוס ופילטוס לאוהבים כי לפנים היו איבה ביניהם

ויהי בעת ההיא ויבוא יוחנן בן זכריה אל ישוע ויאמר אליו רבי הנה אנחנו הולכים אחריך ומה יהיה לנו ויען ישוע ויאמר אליו הנה שועלים יש להם מחילות ועופות השמים יש להם קנים ובן האדם אין לו מקום להניח את ראשו

ויהי כאשר הלכו ויבוא ישוע אל עיר מולדתו ויהי בלמדו את העם בבית הכנסת ויתמהו כולם ויאמרו הלא זה בן יוסף הנגר הלא אמו נקראת מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה הלא כל אחיותיו אתנו ומאין לו כל אלה ויכשלו בו ויען ישוע ויאמר אליהם לא בזו נביא כי אם בעירו ובביתו ולא עשה שם מעשי גבורות רבים בעבור אי אמונתם

ויהי בעת ההיא וישמע הורדוס המלך את שמועת ישוע ויאמר אל עבדיו הלא זה יוחנן המטביל אשר קמתי מן המתים ולכן יפעלו בו כחות נפלאים ויבקש הורדוס לראות את ישוע ויבוא אליו ויחל לשאלו שאלות רבות ולא ענהו ישוע דבר ויעמדו שרי הכהנים וזקני העם ויתלוננו עליו ויאמרו כי הוא מסית את העם ומלמדם לבלתי שלם מס לקיסר ויאמר הורדוס אל ישוע הלא שמעת את אשר יענו בך ומדוע לא תענה דבר ויען ישוע ויאמר אל הורדוס אתה אמרת ויאמר הורדוס אל עבדיו הלא זה איש שוטה הוא ויצו עליו ללעוג לו ולהלבישו בגדי שחוק ויעשו כן ויחזירו אותו אל פילטוס ויהי מן היום ההוא ויהי הורדוס ופילטוס לאוהבים כי לפנים היו איבה ביניהם

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עולה הקרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו
לפני יי וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו
לכפר עליו ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח אשר פתח אהל מועד סביב אשר לפתח
אהל מועד והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש אשר על המזבח ונתנו בני אהרן הכהנים
את הדם על המזבח סביב אשר לפתח אהל מועד
והקריב מן הקרבן אשה ליי את החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה
ובני אהרן הקטירו אתו המזבחה עלה אשה ריח
ניחוח ליי ואם מן הצאן מן הכשבים או מן
העזים לעולה זכר תמים יקריבנו והקריב אתו
על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו
לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם
על העצים אשר על האש אשר על המזבח
והקריב מן הקרבן אשה ליי ואם מן העופות
עולה קרבנו ליי והקריב מן התורים או מן
בני היונה את קרבנו והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו
על קיר המזבח והסיר את מוראתו בנוצתה
והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן ובקע אתו בבדיו לא יבדיל והקטירו הכהן
המזבחה על העצים אשר על האש אשר על
המזבח עלה אשה ריח ניחוח ליי ואם נפש כי
תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחוח ליי והנותרת ממנה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יי כל תאפה מנחה
בתנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן ומנחתך על מחבת סלת
בלולה בשמן תהיה פתים פתית אתה ויצקת
עליה שמן מנחה היא ואם מנחה מרחשת
תעשה קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את
המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריבה אל הכהן
והגישה אל המזבח והרים הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח
ליי והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יי כל המנחה אשר תקריבו ליי לא
תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליי קרבן ראשית תקריבו אתם ליי
ועל המזבח לא יעלו לריח ניחוח וכל קרבן
מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח
ואם תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי
תקריב את מנחת בכוריך גרש כרמל תקריב
את מנחתך ונתתה עליה שמן ושמת עליה
לבונה מנחה היא והקטיר הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי
ואם זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב
אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח
אהל מועד ווזרקו בני אהרן את הדם על
המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליי
את חלבו האליה תמימה לעמת השדרה יסירנה
והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד
על הכליות יסירנה והקטירו הכהן המזבחה
לחם אשה ריח ניחוח כל חלב ליי חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא
תאכלו ודבר אל בני ישראל לאמר הנפש אשר
תחטא בשגגה מכל מצות יי אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמים ליי לחטאת והביא את הפר
אל פתח אהל מועד לפני יי וסמך את ידו על
ראש הפר ושחט את הפר לפני יי ולקח הכהן
המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד
והטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם
שבע פעמים לפני יי את פני פרכת הקדש
ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח קטרת
סמים לפני יי אשר באהל מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם
ונשא את החטאת והביא אתה אל מחוץ
למחנה ושרף אתה כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא ואם כל עדת
ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו
אחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ואשמו
או נודעה אליהם החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו
אתו לפני אהל מועד וסמכו זקני העדה את
ידיהם על ראש הפר לפני יי ושחט את הפר
לפני יי והביא הכהן המשיח מדם הפר אל
אהל מועד והטבל הכהן את אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים לפני יי את פני הפרכת
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי
אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל
חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר
כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לפר זה
וכפר עליהם הכהן ונסלח להם ונשא את הפר
אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את
הפר הראשון חטאת הקהל הוא נשיא כי יחטא
ועשה אחת מכל מצות יי אלהיו אשר לא
תעשינה בשגגה ואשם והודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים
זכר תמים והסמיך את ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה
לפני יי חטאת הוא ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת
דמו יצק אל יסוד מזבח העלה ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר
עליו הכהן מחטאתו וסלח לו ואם נפש אחת
תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת
ממצות יי אשר לא תעשינה ואשם והודע
אליו חטאתו אשר חטאה או הודע אליה
והביאה קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה
והסמיך את ידו על ראש החטאת ושחט את
החטאת במקום העלה ולקח הכהן מדמה
באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת כל
דמה יצק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה
יסיר כחלב הסיר מעל זבח השלמים והקטירם
הכהן המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא וסלח לו ואם כשה יביא
קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה והסמיך
את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העולה ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח
העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח ואת
כל חלבה יסיר כחלב כשה הכבש מזבח
השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וסלח
לו ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
או ראתה או ידעה אם לא יגיד ונשא עונו
או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת
חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או
כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו וידע ואשם או נפש כי תשבע
לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר
יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם
לאחת מאלה והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו
ליי על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
הכהן מחטאתו ואם לא תגיע ידו דיה לשה
והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או
שני בני יונה ליי אחד לחטאת ואחד לעולה
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו
ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח
ואשר יתר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת
הוא ואת השני יעשה עולה כמשפט וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית
האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא
יתן עליה לבונה כי חטאת הוא והביאה אל
הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו מן הסלת ומשמנה
על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה
על אשי יי חטאת הוא וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לכהן
כמנחה ודבר אל משה לאמר נפש כי תמעל
מעל ושגגה בקדשי יי והביא את אשמו ליי
איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש אשם הוא אשם אשם הוא ליי
על אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו
יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו
באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה
אחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ולא
ידע ואשם ונשא עונו איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם
הוא אשם אשם הוא ליי

ויקרא

לא

ואמר לו אדוני המלך ידע את הנער כי גדול הוא ואביו ואמו לקחו
ויגדלו ויאמר המלך לנער שאל לך איש ואכלת ויאמר הנער אל
המלך שאל נא לאמך פן תכזיבני ויאמר המלך שאל לה ותתן
לך ויאמר הנער אל המלך הנה נא אמי עומדת על ראשך ויאמר
המלך קרא לה ותבוא ותעמוד לפניו ויאמר המלך לאשה הזאת
אמך הוא זה בנך ותאמר האשה כן אדוני המלך הוא בני ויאמר
המלך לנער הזה בנך הוא ויאמר הנער כן אדוני המלך הוא בני
ויאמר המלך לאשה קחי את בנך ותקח את בנה ותלך ותשב
בביתה ותגדל את בנה ותלמדהו ספר ותורה ותשלחהו אל
בית המדרש ותלכו שניהם יחדיו ותשבו בבית המדרש ויהי
בהיות הנער בבית המדרש ויהי בהיות הנער בבית המדרש
ויהי

ויאמר אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים׃

ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה ויטלהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו ושלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃

ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃

ואמר לו אדוני המלך אל יאשים עבדו דבר כי כל אשר ידע עבדך כן ימות עבדך למות וגם עבדך גם שפחתך אמרו נא נלכה נא השדה ונבקרה בכפרים אולי ימצא את דודאים ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם בהמתנו בעבורך ויאמר המלך הנה נתתי בידך את כל אשר למפיבשת ויאמר צבא אשתחוה אמצא חן בעיניך אדוני המלך ויבא צבא אל ביתו והנה שני חמורים חבושים וגו' ועל החמורים מאתים לחמים ומאה קיצים ומאה נבלי יין ומאה כברות שכר ומאה כברות קיץ ויאכלו וישתו ויקומו וילכו ויבא המלך ואנשיו ביתו ויאמר המלך מדוע לא הלך מפיבשת עמך ויאמר אליו אדוני המלך עבדי רימני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור ואעלה עליו ואלכה עם המלך כי פסח עבדך ויגד על עבדך אל אדוני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך כי כל בית אבי אדוני המלך אנשי מות כי שמת את עבדך בין אוכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ועוד אזעק אל המלך ויאמר אליו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה ושבא תחלקו את השדה ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדוני המלך בשלום אל ביתו ויבא ברזלי הגלעדי מרגלימה ויעבר את הירדן עם המלך ללוותו מעבר הירדן ברזלי היה זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשבתו במחנים כי איש גדול מאד הוא ויאמר המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלים ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי יעלה את המלך לירושלים בן שמנים שנה אנכי היום הידע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר שתה אם אשמיע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא על אדוני המלך עבדך יעבר מעט את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמול הזה ישב נא עבדך וימת בעירי אצל קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר עמו אל הירדן ויאמר המלך אתו יעבר כמוני ועשה לו הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך ויעבר כל העם את הירדן ויעבר המלך ויברך את ברזלי ויאמר המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלים ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי יעלה את המלך לירושלים בן שמנים שנה אנכי היום הידע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר שתה אם אשמיע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא על אדוני המלך עבדך יעבר מעט את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמול הזה ישב נא עבדך וימת בעירי אצל קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר עמו אל הירדן ויאמר המלך אתו יעבר כמוני ועשה לו הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך ויעבר כל העם את הירדן ויעבר המלך ויברך את ברזלי

ריש

ואין לו אלא מה שנתן לו ואם נתן לו כל נכסיו הרי הן שלו ואם
מת בעל הבית הרי הן לבניו ואם מת הבן הרי הן לבני הבן ואם
מת הבן ולא היו לו בנים הרי הן לבני בעל הבית ואם מת בעל
הבית ולא היו לו בנים הרי הן לבני הבן ואם מת הבן ולא היו
לו בנים הרי הן לבני בעל הבית ואם מת בעל הבית ולא היו
לו בנים הרי הן לבני הבן ואם מת הבן ולא היו לו בנים הרי
הן לבני בעל הבית ואם מת בעל הבית ולא היו לו בנים הרי
הן לבני הבן ואם מת הבן ולא היו לו בנים הרי הן לבני בעל
הבית ואם מת בעל הבית ולא היו לו בנים הרי הן לבני הבן
ואם מת הבן ולא היו לו בנים הרי הן לבני בעל הבית ואם
מת בעל הבית ולא היו לו בנים הרי הן לבני הבן ואם מת הבן
ולא היו לו בנים הרי הן לבני בעל הבית ואם מת בעל הבית
ולא היו לו בנים הרי הן לבני הבן ואם מת הבן ולא היו לו
בנים הרי הן לבני בעל הבית ואם מת בעל הבית ולא היו לו
בנים הרי הן לבני הבן ואם מת הבן ולא היו לו בנים הרי הן
לבני בעל הבית ואם מת בעל הבית ולא היו לו בנים הרי הן

ואמר לו אל תירא כי אל אלהים אני ואל תחת פניך כי אני אלהים
את אשתך כי אם תענה אותה ענוי גדול ואם תוסיף לענותה
עד שתמות הנה אנכי מביא עליך מיתה בבניך ובנותיך
ובכל אשר לך ובאשתך ובכל אשר לה ואתה תדע כי אני
אלהים ואם תשמע לקולי ותשלח את אשתך ותתן לה
כתובתה ותפייסנה ותשלים עמה ותשמח אותה כל ימי
חייך הנה אנכי מוסיף עליך חמשים שנה ותחיה מאה
ועשרים שנה ותראה בנים לבניך עד שלשה דורות
ותמות בשיבה טובה ובזקנה ושבע ימים ואם לא תשמע
לקולי ולא תשלח את אשתך ולא תתן לה כתובתה
ולא תפייסנה ולא תשלים עמה ולא תשמח אותה כל
ימי חייך הנה אנכי מוסיף עליך חמשים שנה ותחיה
מאה

השער הראשון

החלק השלישי

שרק חרק יצי קמץ חלם שורק חרק יצי קמץ חלם שורק חרק יצי קמץ חלם שור

ואחר כך יתחיל ויאמר ברכו את יי' המבורך ויענו הקהל ברוך יי' המבורך לעולם ועד ויחזור החזן ויאמר ברוך יי' המבורך לעולם ועד

238

הקדושה השניה

ביום השבת הוא אומר נעריצך ונקדישך כסוד שיחת שרפי קודש הקדושים המה אשר בכל יום שלש פעמים קדושה שלהם בקול רם ובנעימה ואומרים קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו ואומרים ה' ימלוך לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ואומרים ישמחו השמים ותגל הארץ ואומרים ה' מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט ואומרים נשאו נהרות קולם ואומרים ה' מלך גאות לבש ה' עוז התאזר ואומרים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד ואומרים ה' מלכותו בכל משלה ואומרים ה' יי' מלך ה' יי' מלכו ה' יי' ימלוך לעולם ועד ואומרים ה' מלכותו בכל משלה ואומרים ה' עוז לעמו יתן ואומרים ה' יברך את עמו בשלום ואומרים ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ואומרים ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך ואומרים ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ואומרים יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ואומרים ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך ואומרים ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ואומרים ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כן תהיה לנו ואומרים כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא ואומרים ה' אלהי עשה נא הצלחה ואומרים ה' אלהי עשה נא הצלחה ואומרים אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא

ולא יכול לעשות כאשר עשה יעקב אבינו שהשקה את הצאן
ורחל באה עמהם ויעקב נשא את קולו ובכה ונתן לה
נשיקה אחת כדי שלא יהיה נראה שהוא מתאוה לה
ומתוך כך יבוא לידי הרהור עבירה ולא יכול לעשות
כן אלא הוא נתן לה נשיקה אחת ובכה ונתן קולו
ואמר לה שהוא בא לשאת חן בעיניה ולא יותר
ולכן אמרו חז"ל שלא נשקה אלא פעם אחת
ובכה ונתן קולו ואמר לה שבא לשאת חן בעיניה
ולא יותר

ולא יהיה לו שום חלק בה כלל ולא יוכל לומר שהוא
מחזיק בה מפני שהוא מוחזק בה שהרי הוא מודה
שלא היה מוחזק בה מעולם ולא היה לו שום חלק
בה כלל ולא יוכל לומר שהוא מחזיק בה מפני
שהוא מוחזק בה שהרי הוא מודה שלא היה מוחזק
בה מעולם ולא היה לו שום חלק בה כלל ולא יוכל
לומר שהוא מחזיק בה מפני שהוא מוחזק בה שהרי
הוא מודה שלא היה מוחזק בה מעולם ולא היה לו
שום חלק בה כלל ולא יוכל לומר שהוא מחזיק בה
מפני שהוא מוחזק בה שהרי הוא מודה שלא היה
מוחזק בה מעולם ולא היה לו שום חלק בה כלל

הנקודה הטעליונית

ולא יוכל לומר שהוא מחזיק בה מפני שהוא מוחזק
בה שהרי הוא מודה שלא היה מוחזק בה מעולם
ולא היה לו שום חלק בה כלל ולא יוכל לומר
שהוא מחזיק בה מפני שהוא מוחזק בה שהרי הוא
מודה שלא היה מוחזק בה מעולם ולא היה לו שום
חלק בה כלל ולא יוכל לומר שהוא מחזיק בה מפני
שהוא מוחזק בה שהרי הוא מודה שלא היה מוחזק
בה מעולם ולא היה לו שום חלק בה כלל ולא יוכל
לומר שהוא מחזיק בה מפני שהוא מוחזק בה שהרי
הוא מודה שלא היה מוחזק בה מעולם ולא היה לו
שום חלק בה כלל

הנקוד המורה

השער השני שער הבנין

ואם אמר לו אל תשתה יין ולא שתה הרי זה מלקות שהרי עבר על לא תעשה שנאמר לא תשתו יין ושכר אל תשתה אתה ובניך אתך ואם אמר לו אל תשתה יין ושתה הרי זה מלקות שהרי עבר על לא תעשה שנאמר לא תשתו יין ושכר אל תשתה אתה ובניך אתך ואם אמר לו אל תשתה יין ולא שתה הרי זה מלקות שהרי עבר על לא תעשה שנאמר לא תשתו יין ושכר אל תשתה אתה ובניך אתך ואם אמר לו אל תשתה יין ושתה הרי זה מלקות שהרי עבר על לא תעשה שנאמר לא תשתו יין ושכר אל תשתה אתה ובניך אתך

הנזיר. נזיר שאמר הרי עלי נזיר מאה נזירות הרי זה נזיר מאה נזירות ואם אמר הרי עלי נזיר מאה נזירות ושתה יין הרי זה נזיר מאה נזירות ואם אמר הרי עלי נזיר מאה נזירות ולא שתה יין

ויהי ביום השלישי ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם ואל האמה יעשה כמשפט העבדים

וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה בעיני אדניה אשר לו ויעדה ולעם נכרי לא ימשל בבגדו בה ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף

מכה איש ומת מות יומת ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה ואיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות

ומכה אביו ואמו מות יומת

וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת

ומקלל אביו ואמו מות יומת

וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא

וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא

וכי יגפו אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה

וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו אם בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו לא יענה אם עבד יגח שורו או אמה שלשים כסף יתן לאדניו והשור יסקל

וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו

וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון ואם נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה

אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים עליו אם זרחה השמש עליו דמים לו כי שלם ישלם אם אין לו והנמכר בגנבתו מחיה משור ועד חמור ועד שה חי שנים ישלם לו

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה

וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים

אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו ישלם שנים

כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח מעמו ושלם ישלם אם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם

וכי יזנה איש על בתולה אשר לא ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות

מכשפה לא תחיה

כל שוכב עם בהמה מות יומת

הזובח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו

וגר לא תונה ולחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

כל אלמנה ויתום לא תענון אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו כי היא כסותה לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר

בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי

ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת לא תהדר בריבו

כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו

לא תטה משפט אביונך בריבו משקר דבר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה ושבתה השביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר

ושמור אשר אמרתי אליכם ושם אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך

שלש רגלים תחג לי בשנה את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא

את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ

ואשית את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך לא תכרת להם ולאלהיהם ברית לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש

ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פר

ראלך אחי. ...

השיב לו השלישי: ...

ראלך אחי. ...

ואמר לו יהושע מה ראית שעשית את הדבר הזה ואמר לו
ראיתי שכל ישראל מתפללין ואין שכינה שורה עליהם
שנאמר מי כמוך באלים ה' ואין אלוה זולתך ואין
כתיב כאן אין אלוה אלא אין אלוה זולתך

רב לאחאי

בשעה שאדם נכנס לבית הכנסת ואינו מוצא שם
אלא שנים שנאמר ויהי בבוא משה אל האהל
יקום כל העם ; אל תקרי יקום אלא יקומו

השלישי הרביעי זעירי היחור

בשעה
שהיה רבי יהושע בן לוי מתפלל היה מקצר
ברכותיו. אמרו לו תלמידיו רבינו למה אתה
מקצר ברכותיו אמר להם מה אני בא לפני
התיבה אלא כשליח ציבור שהוא בא לפני
התיבה כדי שיצא ידי חובתן של רבים
ואם יש בי דברים שאינן צריכין אמרתי
שמא יש בהן צורך לאחרים. ורבי אלעזר
בן פדת אומר כל המאריך בתפלתו ומכוין
לבו בה סופו שיכוין לבו בכל תפלותיו
ואם לאו סופו שלא יכוין לבו בשום תפלה
שנאמר ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר
ואין עת אלא תפלה שנאמר ואני תפלתי לך
ה' עת רצון. ר' חנינא בן דוסא אומר כל
המתפלל תפלתו של שחרית ומשלים עד
שלא יצא חמה מקבל עליו עול מלכות
שמים ואחר כך מקבל עליו עול מצות
ואחר כך מתפלל תפלת שמונה עשרה
ואחר כך מתפלל תפלת מוסף ואחר כך
מתפלל תפלת מנחה ואחר כך מתפלל
תפלת ערבית ואחר כך מתפלל תפלת
נעילה ואחר כך מתפלל תפלת מוסף
ואחר כך מתפלל תפלת מנחה ואחר כך
מתפלל תפלת ערבית ואחר כך מתפלל
תפלת נעילה ואחר כך מתפלל תפלת
מוסף ואחר כך מתפלל תפלת מנחה
ואחר כך מתפלל תפלת ערבית ואחר כך
מתפלל תפלת נעילה ואחר כך מתפלל
תפלת מוסף ואחר כך מתפלל תפלת
מנחה ואחר כך מתפלל תפלת ערבית
ואחר כך מתפלל תפלת נעילה ואחר כך
מתפלל תפלת מוסף ואחר כך מתפלל
תפלת מנחה ואחר כך מתפלל תפלת
ערבית ואחר כך מתפלל תפלת נעיל

Deimard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

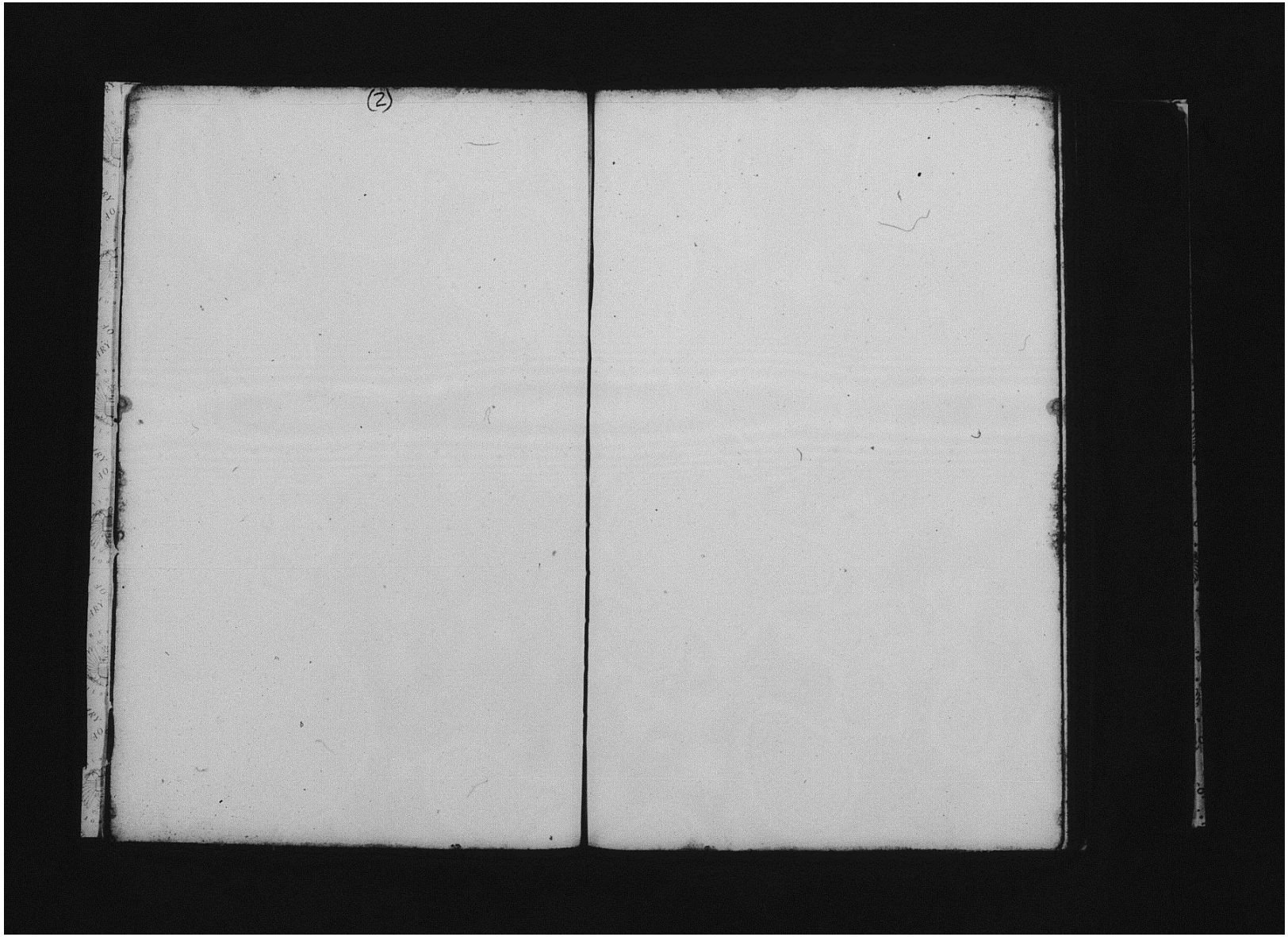
(2)

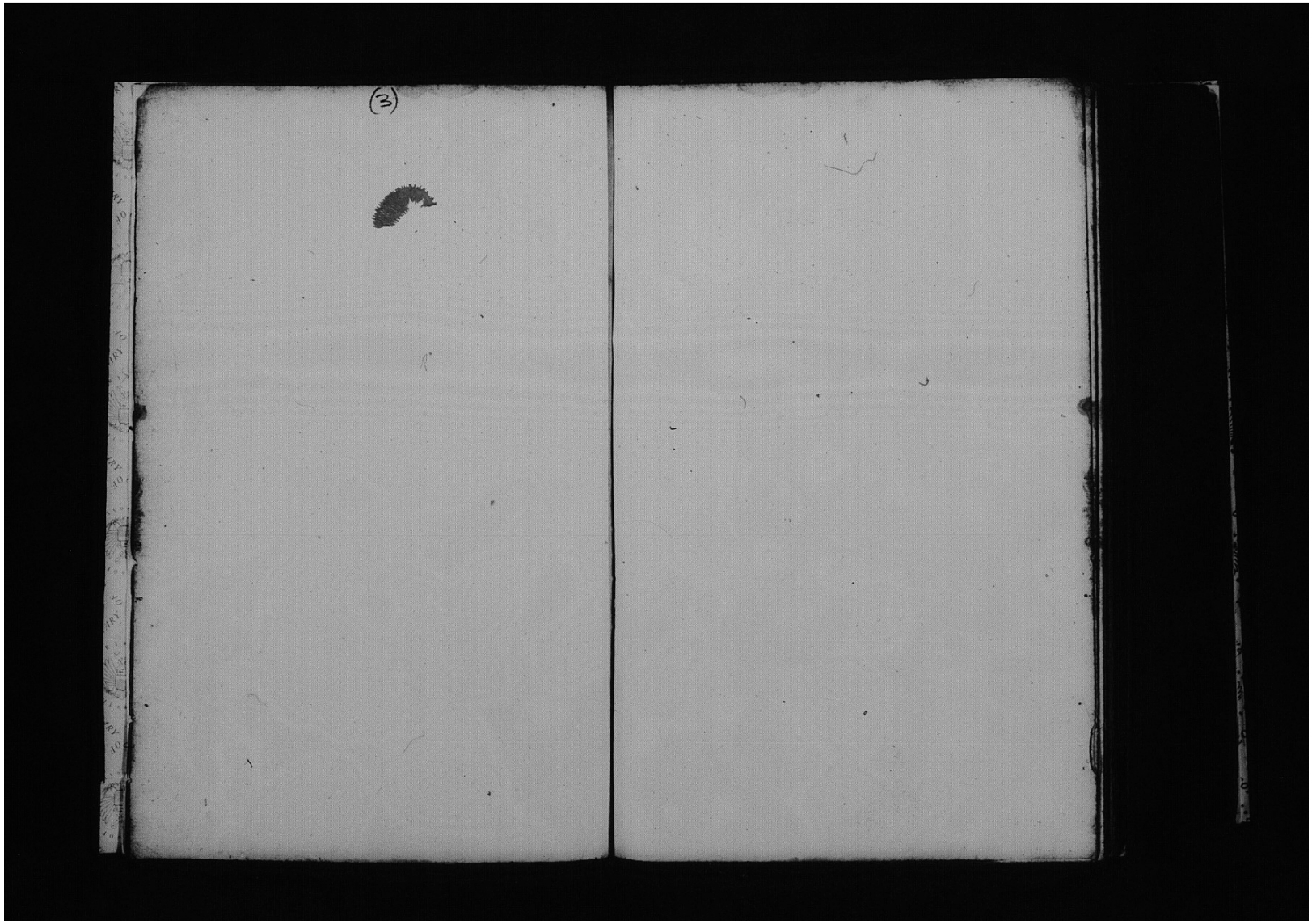
(3)

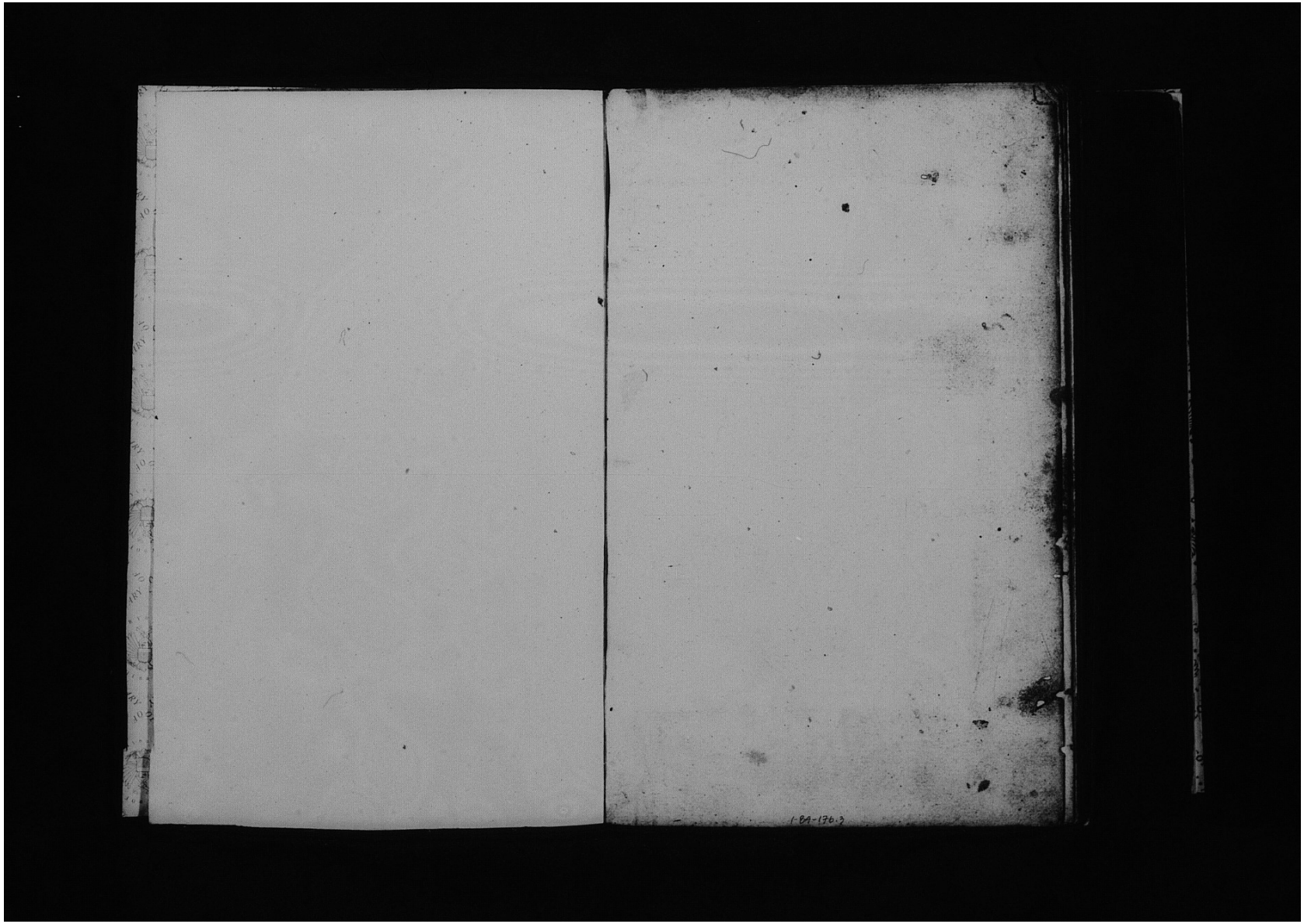
1-BA-170.3